

DE ZWARTE

28-10-88

nr. 113

fl. 2, 25

blad voor een najaarsoffensief

in dit nummer oa:

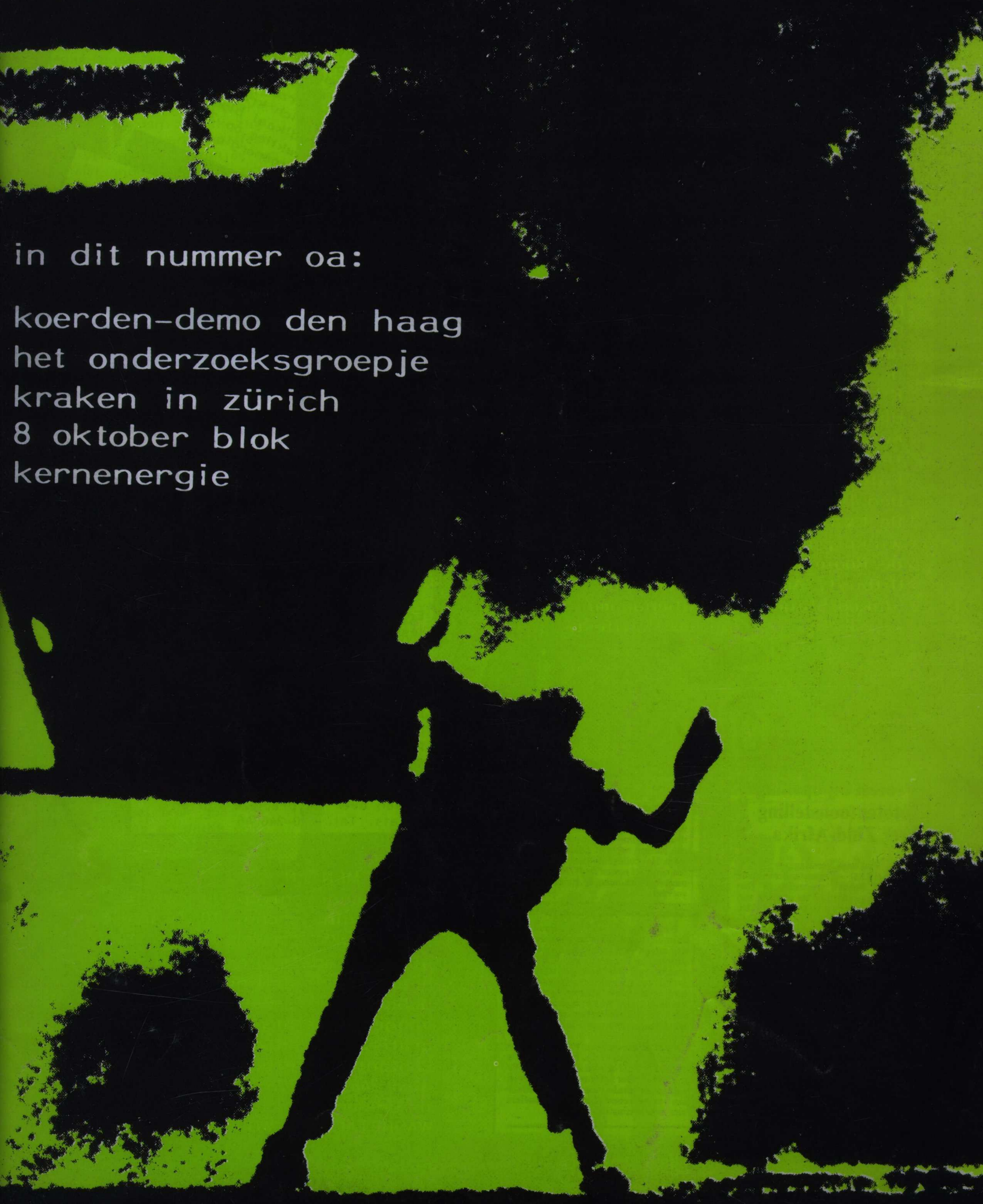
koerden-demo den haag

het onderzoeksgroepje

kraken in zürich

8 oktober blok

kernenergie

kolofon

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft: wereldwinkel/kraakkroeg,
Rotterdam: Van Gennep/Krities Boekwerk/Kraakkroeg, Dordrecht: de Zwarte Zaag, Nijmegen: De Klinker, Den Haag: De Roode Hond/Ruward/Brullend Breekijzer/Koffiehuis Blau, Weert: Kolektieve boekhandel, Arnhem: Info-kafee, Eindhoven: Vredeswinkel, Den Bosch: Den Duvel, Beverwijk: De Lynx, Groningen: 689/Vredeswinkel, Haarlem: Agora, Utrecht: de Rooie Rat, Wageningen: De Uitbuyt, Amsterdam: Fort van Sjakoo/Slagerzicht/Athenaeum/kraakkroegen, Leiden: Manifest/Wereldwinkel

OEPS

Protest bij opening fototentoonstelling over Zuid-Afrika

Van onze verslaggever
DEN HAAG — Tegenstanders van de apartheid hebben woensdag in Den Haag actie gevoerd bij de opening van een fototentoonstelling over Zuid-Afrika. Het protest gold niet de tentoonstelling zelf, maar de houding van het Haagse gemeentebestuur tegenover Zuid-Afrika.

De expositie in de hal van het Haagse gemeentehuis werd geopend door de Zuidafrikaanse schrijver Andre Brink. De actievoerders plakten stickers op de panelen met foto's. De foto's zelf werden niet beschadigd.

De actievoerders beschuldigen het college van Burgemeester en Wethouders ervan slechts met de mond tegen de apartheid te zijn. Uit zijn beleid blijkt volgens hen echter niet dat het college tegen het Zuidafrikaanse regime is. Op de stickers wordt naast het portret van burgemeester Havermans gewag gemaakt van een contract tussen het Haagse openbaar vervoerbedrijf HTM en het olieconcern Shell.

Volgens de actievoerders vertegenwoordigt dit contract voor de levering van benzine aan de HTM een waarde van 4,5 miljoen gulden en geldt het voor vijf jaar. Shell wordt door de anti-apartheidsbeweging bekritiseerd vanwege zijn banden met het Zuidafrikaanse regime. Het college had het afsluiten van het contract tussen de HTM en de Shell moeten voorkomen, zo stelden de actievoerders.

Wethouder J. Verduyn Lunel van Cultuur, die bij de opening van de expositie aanwezig was, zei tegen de demonstranten dat de directie van de HTM het contract met Shell heeft gesloten, voordat het college zich over de wenselijkheid ervan heeft kunnen uitspreken. Verduyn Lunel zei een tegenstander te zijn van het omstreden contract. De HTM voert echter een zelfstandig beleid.

Op de tentoonstelling met de titel „De verborgen camera” zijn foto's te zien die illegaal in Zuid-Afrika zijn gemaakt. Er zijn onder meer foto's te bezichtigen van vakbondsbijeenkomsten en begrafenis van verzetsstrijders en slachtoffers van rassenenlusten.

DE ZWARTE

- 2. kolofon
- 3. Coaltrans blokkade
- 6. dierenleed
- 8. koerendemo Den Haag
- 10. oproep shell blokkade
- 13. revolutionaire groeten uit Ierland
- 14. onderzoeksgroep doorgelicht
- 22. Zurich kraakt
- 24. radikaal blok 8-10
- 27. reacties op Zwarte 112
- 28. kernenergie
- 30. kort

ZWAAIEN

Elke eerste zondag van de maand Zwaaien voor René om 12.00 verzamelen onder metrostation bij de bijlmerbajes.

GEZOCHT

Woongroep van 6 mensen waaronder kind heeft ruimte over. We zoeken daarom een (liefst) vrouw of man met kind(eren). Wij zijn onderdeel van een kraakpand waar 40 mensen wonen en werken. Voor meer info: 070-805061

PALESTIJNSE VLUCHTELINGEN

Er zitten nu al 52 dagen 20 palestijnse vluchtelingen vast op schiphol, in het onmenselijke vluchtelingen hotel, twee families zitten in Alkmaar en Limburg in opvangtehuizen. Zij wachten op politiek asiel (zie zwarte 112) Het kortgeding hierover vind plaats op 2 november te Haarlem, de tijd is nog niet duidelijk. Je kunt 2 dagen van te voren naar het Amsterdamse Palestina Komité bellen over de precieze tijd en plaats. Tel. 020-246046

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.
WANBETALER'S WORDEN GEROYEERD.

DE BLOKKADE VAN HET CONGRES "COALTRANS '88 VAN 18 OKTOBER IN ROTJEKNOR

Dinsdag 18 oktober was de blokkade van het World Trade Centre in Rotterdam door "Rotterdam tegen Apartheid" aangekondigd en daarover had in de vorige Zwarte (112) ook een uitgebreid stuk gestaan. Naar Rotterdam dus. Op het Beursplein waren al aardig wat mensen toen we aankwamen, een geluidsinstallatie en mensen met spandoeken en sandwichborden. En ik zag zo nu en dan al van die vieze, voze en verkeerde mannetjes in 't pak met onder hun arm zo'n dikke blauwe congresmap lopen. Naast de algemene oproep van "Rotterdam tegen apartheid" was er een mondelinge mobilisatie om de blokkade 'effektief' te maken door met kleine groepjes "bekenden" de zij- en achtergangen voor onze rekening te nemen, want "Rotterdam tegen apartheid" wilde alleen de hoofdingang blokkeren. Het was sowieso duidelijk dat er gekozen was om af te taaien na 3 x sommeren van de smeris en niet al te heftig te worden. Om 12 uur togen we dus naar onze deur aan de zijkant, waar we een tijdje portier speelden door iedereen te vragen waar ze voor kwamen en als het niet voor Coaltrans was, ze door te laten. En er kwam natuurlijk niemand voor Coaltrans... want de heren konden aan de voorkant zo naar binnen lopen ! Nadat er bij de parkeergarageblokkade ook nog een vechtpartij was geweest tussen een aannemer die grofweg op de blokkade inreed, en blokkeerders, waarbij de smeris natuurlijk een blokkeerder arresteerde (...), besloten we naar de voorkant te gaan om eens te zien of daar niet effectiever geblokkeerd kon worden. Vóór zag het er op 't eerste gezicht in elk geval wel mooi uit: de brede trap stond vol met zo'n 60 mensen met spandoeken, die leuzen riepen, het trok goed de aandacht en was duidelijk, ook doordat er iemand met een microfoon steeds een kort en goed praatje hield. Maar ondertussen liepen al die smerige handelaren uiterst rechts langs de roltrap toch gewoon ongehinderd naar boven. Duidelijke zaak ! Dáár gingen we dus staan ! Achteraf vind ik het wel jammer dat we niet eerst ons in de grote picket-line hebben gemengd om daar te proberen mensen mee te krijgen in het effectief maken van de blokkade. Want nu kwam het er al snel op neer dat wij met een relatief klein kluppie mensen met een flinke politie begeleiding, die handelaars gingen tegenhouden, door ervoor

te gaan staan en een beetje duwen trekwerk. De smeris reageerde snel en fel: ze pikten één persoon uit om effe duidelijk te maken hoe de zaken lagen, besprongen hem en arresteerden hem. Toen begon ik me heel erg heen en weer getrokken te voelen. Die handelaars liepen daar zo afgesloten glimlachend, druk probeerend ons te negeren naar boven, en ik had ze het liefst naar beneden gesmeten, bespuugd, geschopt ! Maar zelfs het vóór hun gaan staan leverde al meteen een situatie op waarbinnen de hele blokkade helemaal niet eensgezind werd gereageerd... Dus besloot ik me 'in te houden' en begon ik me heel dubbel en klote te voelen.

Er zijn zomaar 5 mensen gearresteerd en er zijn een paar rake klappen uitgedeeld door de smeris. Maar ik voelde me totaal niet vrij om te reageren. Want ik voelde dat we daar dan als een klein radikaal kluppie in de pan gehakt en opgepakt zouden worden. En dat had volgens mij echt totaal geen zin. Achteraf ben ik wel heel blij dat ik er heen ben gegaan (ondanks de ruzie met KZA (?) figuren die ons nog liever tegenhielden dan die kolenhandelaars) omdat Coaltrans '88 niet ongemerkt voorbij heeft kunnen gaan en vooral de hypokriete houding van de PVDA goed duidelijk wordt gemaakt. Ik vond het ook belangrijk om de volgende dag in een Rotterdamse krant te lezen dat een woordvoerder van "Rotterdam tegen Apartheid" zei dat "de actie misschien wel iets grimmiger was dan in de opzet, maar dat ze heel tevreden waren". Jammer dat er zo weinig mensen van buiten Rotterdam gekomen waren !

Na dit verhaal over Coaltrans wil ik ook wel effe schrijven over de avond die ik er na had. Ik ging naar de film "A World Apart" die het autobiografiese verhaal van Shawn Slovo verteld. Het is een film die in de commerciële bioscopen draait (gelukkig !) en die onwijs veel indruk op me gemaakt heeft. De film confronteert je met Zuid-Afrika, 1963, gezien door de ogen van Shawn Slovo, de dochter van Ruth First. Ruth First, die in '82 door een bomaanslag vermoord werd, was een wit ANC-lid en de eerste blanke vrouw die op grond van de 90-dagen Verordening zonder enige vorm van proces in eenzame opsluiting werd gezet. Politiek actief zijn is een uitgangspunt in deze film, een levensgroot verschil met Cry Freedom, waar je door identificatie met hoofdpersonen en zo dus via persoonlijk leed, een anti-apartheidsgevoel zou moeten krijgen. Zo zit A World Apart helemaal niet in elkaar. Er worden je in de vrij korte, elkaar snel opvolgende scènes uit de levens van zwarte en witte mensen, geen emoties op een presenteerblaadje aangegeven. Behalve een warm gevoel van strijdbaarheid !

AMANDLA

DE BLOKKADE VAN

"COAL

RODE LOPER BESMEURD

Het bij het gemeentebestuur en bedrijfsleven zo innig gekoesterde beeld van het vernieuwde Rotterdam ("waar alles kan"), heeft afgelopen dinsdag bij de opening van een driedaags kolencongres in het World Trade Center aardig wat deuken opgelopen. Kolenboeren konden zich pas na veel duw -en trekwerk van de kant van de politie toegang verschaffen tot het kolencongres, na door een haag van demonstranten verstaan te hebben gekregen dat ze op moesten hoepelen met hun Zuidafrikaanse kolen. Gewoonlijk leveren 'vreedzame blokkade' akties wat saaie krantefoto's op met een klein onderschrift. In dit geval was de geuniformeerde politie niet te beroerd om er een klein spektakel van te maken: duwen, trekken, opening forceren waardoor iedere bezoeker gedwongen werd via juist die opening spitsroeden te lopen richting ingang. De beveiligingsdienst van het WTC wilde ook wel meehelpen en had maar één draai-deur opengelaten: die kon dus geblokkeerd worden door één demonstrant en dat scheelde menskracht. Als bijen op de honing kwam de verzamelde pers op het spektakel af, die zat zich binnen toch maar te vervelen. Van de kant van de politie was het een publieksvriendelijke aktie, op eigen initiatief zorgde ze voor een publicitair succes van de anti-kolenboeren blokkade. Het draaiboek schreef echter wel voor dat er drie mensen moesten worden gearresteerd, de agenten konden het niet maken 'thuis' te komen zonder arrestanten. O.m. een voormalig raadslid toonde zich bereid aan deze voorwaarde te voldoen. Hiervoor onze dank. Samen met de twee andere arrestanten kwam hij na een uur weer vrij. Minder goed verging het drie andere arrestanten, nummer 1 werd gearresteerd na een paar knuppelslagen te hebben gehad van een automobilist (nogal rare reden om iemand mee te nemen, aan de getuigen van het voorval

bestedde de politie geen aan-

dacht) en nr.2 en 3 werden eveneens om een rare reden door stillen opgepakt bij het stadhuis, respectievelijk bij Bureau Eendrachtsplein, op het moment dat een groep mensen net wilde informeren naar de andere arrestanten. Vooral het optreden van de stillen was fokkerig, eerst duurt het even voor je door hebt dat de mogelijke rechtse knokkers, stillen zijn, dan valt op dat ze handen voor cameralenzen houden en zich vooral onderscheiden door hun grote bek en de manier waarop ze mensen vliegensvlug arresteren, in een busje smijten en afvoeren. Wellicht dat een deskundige in dit blad eens zijn/haar licht kan laten schijnen over de Rotterdamse stille, of ze bijv. in speciale arrestatie eenheden werken (bv. ivm vuur-gevaarlijke crimi's) en nog meer van dat soort lekenvragen.

voorwerk

Nu alweer twee jaar geleden was er in AHOY een totaal geflopte kernenergiebeurs. De publieke belangstelling was nihil, van Agt opende het geheel wel, maar verder zaten de standhouders uit hunneus te vreten en amuseerden ze zichzelf met lezingen die ze allang kenden. Een mooi gezicht, al die verveelde gezichten. De beurs was lang van te voren gepland en in de overtuiging van het definitieve besluit tot de bouw van minstens twee nieuwe kerncentrales, was deze vooral bedoeld om het kernenergiebeuren weer eens op te krikken en onderling zaken te doen. Lubbers had het besluit echter in de ijskast gezet en er viel niks op te krikken. De vergelijking met het kolencongres dringt zich op: het positieve besluit voor de nieuwe kolenterminal van Frans Swarttouw is onlangs genomen, nog net op tijd voor het kolencongres. Binnen twee jaar na het laatste kolencongres in Amsterdam in 1986, is het Rotterdam gelukt met 'iets leuks voor Frans Swar-

touw' te komen. En het is die toringlijers nog gelukt ook.

desinformatie

Om het bij de kolen te houden: dat Het Vrije Volk geen partijkrant meer is, valt niet te halen uit de inhoud van de krant zelf. Wie de PvdA afvalt, heeft het verbruid bij het sociaaldemocratische journaal en wordt getrakteerd op sociaaldemocratische desinformatie. Maakt de Werkgroep Kairos een uitstekend rapport over de Zuidafrikaanse kolenstroom naar Nederland en vooral naar Rotterdam, dan bestaat het een boerelul als P.van Eykelenburg (die we nog nooit op een primeur hebben kunnen betrappen) op de voorpagina van die CDA-groene krant' te onthullen' dat een limburgse elektriciteitscentrale, die volgens het rapport Zuidafrikaanse kolen zou verstoken, vorig' jaar is gesloten. Maw ziet u wel dat er niets klopt van dat rapport. Dat Eykel. sowieso voorbij gaat aan het gegeven dat de cijfers betrekking hebben op de periode van voor de sluiting van de centrale weten alleen degenen die het kolenrapport hebben gelezen. De dag daarop doet Eykel. verslag van de perspresentatie van het rapport en geeft daarbij Mevr. De Rijk van de PvdA de gelegenheid en veel ruimte om vooral niet in te gaan op de kern van het rapport (de harde gegevens over de gigantische stroom van Zuidafrikaanse kolen richting Rotterdam) en de aanbevelingen (stilleggen die handel) maar het bekende PvdA-standpunt te verdedigen dat het ons allemaal zwaar op de maag ligt maar dat we er lekker van willen blijven eten. De berichtgeving in HVV over de 'vreedzame blokkade' van afgelopen dinsdag was van hetzelfde laken en pak. In de woensdageditie veel ruimte voor de dappere wethouder Den Dunnen die de kolenboeren, tijdens een speciaal voor hen ten stadhuize georganiseerde receptie(!), vermanend heeft toege-

HET CONGRES TRANS '88

spraken (de boeren riepen boeh!) en een onderzoek wil laten doen naar de kolenstromen (het Kairos-rapport is er toch al? of wil Den Dunnen een rapport waarin staat

dat er helemaal geen Zuidafrikaanse kolen in Rotterdam worden overgeslagen-misschien iets voor de Erasmusuniversiteit?) en daarmee meer kolommen krijgt toebedeeld dan de "50" blokkademensen voor het WTC. Maw het is vooral "ONZE" wethouder die tegen de Zuidafrikaanse kolen is. Dat het vooral "ONZE" wethouder is onder wiens verantwoordelijkheid het plan voor de nieuwe kolenterminal voor Frans Swartouw is gelanceerd moeten we maar uit ons geheugen wissen. Bij HVV denken ze zeker dat we allemaal zo vergeetachtig zijn als Kees Marges.

P.S.1. Heeft iemand afgelopen dinsdag de FNV-er Kees Marges, op papier tegenstander van Zuidafrikaanse kolen, nog gezien?
P.S.2. In kolenboer-kringen noemt men diezelfde Kees Marges, evenals havenwethouder Den Dunnen, indachtig de wijsheid van wijlen voorzitter Mao, "de papieren tijgers van de kolenboycot".

Aktie Coaltrans'88.

Afgelopen dinsdag 18 oktober hebben we in samenwerking met R'dam tegen Apartheid, Kairos komitee en komitee Zuidelijk Afrika een blokkade gehouden tegen een in het World Trade Center georganiseerd Steenkolen congres. Het protest is tegen de overslag en invoer van Zuid-Afrikaanse kolen in de Rotterdamse haven. (Voor meer informatie zie Zwarte 112)

De bedoeling was dat 't een rustige blokkade zou worden waarbij de toegang voor alle Coaltrans bezoekers verhinderd werd. Alhoewel de actie samen met verschillende groepen was, hadden wij onderling groepen geformeerd om 3 verschillende ingangen te blokkeren. De andere groeperingen stonden bij de trappen van het beursplein en zouden daar de ingang blokkeren. De blokkade was nog maar net begonnen toen er al heibel kwam. Bij een ingang die door ons geblokkeerd werd reed een man met zijn auto op de demonstranten in, kwam uit de auto met een knuppel en begon op mensen in te slaan. Hierbij werden rake klappen uitgedeeld. Een van ons werd meegenomen, zogenaamd voor ondervraging, maar hij bleek later gearresteerd te zijn. In alle verwarring bleek een dienstpistool kwijt te zijn geraakt, waar wij natuurlijk de schuld van kregen: de zak had hem gewoon verloren. Achteraf bleek dat dat zwijn met z'n knuppel gewoon vrij rond bleef lopen.

De hoofdingang bleek niet effectief geblokkeerd te worden terwijl geen Coaltransklanten bij onze ingangen verschenen. We besloten toen een echte blokkade bij de hoofdingang te houden. De groep die daar stond had niet gerekend op zo'n plotselinge echte blokkade en dit schiep nogal verwarring. De politie accepteerde deze blokkade niet en al snel kwamen er schermutselingen met Coaltransbezoekers, politie en demonstranten.

Intussen hielpen de andere groeperingen ook mee met de blokkade. Tijdens die schermutselingen werd iemand van ons gearresteerd, natuurlijk zonder duidelijke reden.

De blokkade verliep verder vrij ruoerig. Terwijl iedereen blokkeerde en leuzen riep werd door iemand

met een microfoon het publiek op de hoogte gebracht van waar wij voor stonden.

Twee mensen werden boven aan de trappen gearresteerd en we konden een arrestatie voorkomen. Stillen waren rijkelijk en agressief aanwezig en sloegen er zo nu en dan op los. Aan het einde van de blokkade gingen we nog naar het gemeentehuis om ons ongenoegen over het Rotterdamse hypocriete beleid t.o.v. Zuid Afrika kenbaar te maken. Er werd door een arrestatieteam handig gebruik gemaakt van deze kleine actie want op het moment dat niemand oplette werd degene die ze in eerste instantie wilden arresteren op grove wijze een busje ingesleurd en afgevoerd naar het politiebureau.

Bij het politiebureau aangekomen waar alle arrestanten zaten werd alweer iemand zonder aanleiding gearresteerd.

Alhoewel de actie redelijk geslaagd was en er een groot publiek bereikt is waren we allemaal geschokt en kwaad over het politieoptreden van die dag.

Eens te meer is gebleken dat de gemeente bewaker is van economische belangen en de strijd tegen apartheid daaraan ondergeschikt maakt

SLAGERS OP SLAVAKTO GESLACHT

Maandag 24 oktober heeft het Anti-Diergebruik Komitee tussen 9.45 u. en 10.00 u. op bloederige wijze de internationale Slagersvaktentoonstelling Slavakto geopend. De officiële opening van deze vijftienvingstigste Slavakto vond plaats in de Kongreszaal van het Beatrixgebouw van de Utrechtse Jaarbeurs. De slachters van het Anti Diergebruik Komitee wachtten de bezoekers in de Kongreszaal op, waarna ze op nummer geslacht konden worden. Op deze wijze kregen ze de mogelijkheid om het nieuwste slachtgereedschap op zichzelf te laten uittesten. Luid gegil van in doodsnood verkerende varkens en mensen begeleidde dit geheel. De naakte lijken van reeds afgeslachte slagers moesten de bezoekers stimuleren om de test te ondergaan. De enorme hoeveelheden vloeiend bloed garandeerden dat de tentoonstelling op toepasselijke wijze geopend werd.

De Slavakto is een tentoonstelling, waar slagers uit vele landen ideeën op kunnen doen om op nog doeltreffender wijze lijken van eens levende dieren te transformeren tot neutrale, keurige lapjes vlees. Dit vlees verraadt niet meer waar het eens toe behoort heeft:

een levend, weerloos medeschepsel, dat net als de mens een persoonlijkheid heeft en gevoelens kent als pijn, angst, lust, vreugde en verdriet. Jaarlijks worden er meer dan 600 miljoen dieren vernederd, verkracht, uitgebuit en afgeslacht ten bate van de Nederlandse vleesindustrie. Deze gruwelijkheden worden niet getoond op de Slavakto. Net zo min als de 'zure regen', en de grond- en drinkwaterverontreiniging die het gevolg zijn van de enorme mestoverschotten. Ook toont de Slavakto geen mensen in de 'derde' wereld, die honger lijden omdat al hun graan en soja hier tegen bodemprijzen in de veevoederindustrie verdwijnen. Acht kilo graan levert slechts één kilo vlees op, een enorm eiwitverlies, waar de 'derde' wereld het slachtoffer van is. Zelfs waarschuwt de Slavakto niet tegen hormonen in het vlees en een verhoogde kans op hart- en vaatziekten, kanker, reuma, osteoporose en maag- en darmziekten bij vleesgebruik. Om de prijs per kilo zo laag mogelijk te houden, wordt geen middel geschuwd. De bio-industrie waarin onder andere batterijkippen, betonvarkens, kistkalveren, kettingzeugen en monsterkalkoenen onder gru-

welijke omstandigheden moeten leven, is hier het trieste gevolg van. In de Nederlandse slachthuizen vinden dagelijks twee miljoen dieren een veel te vroege dood, voorafgegaan door schoppen en slaan, wat veel stress en pijn veroorzaakt bij de dieren. Het Anti Diergebruik Komitee wil met haar acties bereiken dat media en publiek gaan beseffen dat dieren niet minder zijn dan mensen en ook recht hebben op een eigen, vrij leven. Het Komitee wil dat het tot de mensen doordringt dat het misdadig is nog langer mee te werken aan het misbruiken en vermoorden van dieren. Het Anti Diergebruik Komitee stelt iedereen die vlees eet of op andere wijze misbruik van dieren maakt, persoonlijk verantwoordelijk voor mishandeling en moord.

ANTI-DIERGEBRUIK KOMITEE
POSTBUS 53266
1007 RG A'DAM

DIERPROEFFOKBEDRIJF H.S.D

H.S.D. (Harlan Sprague Dawley Inc.) is een Amerikaans commercieel proefdierfokbedrijf. Door handige manoeuvres van minister Deetman heeft dit bedrijf zich in Nederland (Austerlitz) weten te vestigen. Het heeft daar 't Centraal Proefdierfokbedrijf TNO (CPB), overgenomen, dat geprivatiseerd zou worden. Voor de definitieve vestiging van HSD en over de subsidieverlening van 12½ miljoen word de 2e kamer op 27 oktober geraadpleegt. (De nieuwe eigenaar van CPB zou 12½ miljoen gulden subsidie krijgen, en er is sprake van verplaatsing naar zuid limburg. Uitbreiding dus) De 2e kamer die zegt dierproeven te willen verminderen, maar geen geld heeft voor onderzoek naar alternatieven voor dierproeven, kan die wel 12½ miljoen geven aan zo'n commercieel dierproeffokbedrijf? HSD wil niet alleen de Nederlandse markt voorzien van proefdieren, maar de hele Europese markt. In het buitenland worden dierproeven gedaan die in Nederland onaanvaardbaar worden genoemd en dus verboden zijn. Maar HSD is commercieel

proces aan te spannen, maar een algeheel verbod is het niet geworden, wel moesten er een paar punten uit, die volgens de rechter niet met voldoende bewijsmateriaal ondersteund waren. De actie tegen HSD 4 oktober (dierendag) liep anders dan verwacht. De bedoeling was dat het kantoor van HSD bezet zou worden en de axievoerders brieven zouden schrijven over HSD aan de 2e kamer totdat we ontruimd zouden worden. De actie moest hoe dan ook vredelievend/geweldloos blijven. Toen alle axievoerders het pand binnen waren, werden de deuren door de HSD-ers (die naar buiten waren geloodst) dicht gedaan, er werd door hun een ruit ingegooid waardoor twee HSD-ers naar binnen kwamen en op de bezetters in begonnen te rammen. Een iemand kreeg glas in zijn oog en enkele anderen liepen ook verwondingen op. Toen de plaatselijke politie op kwam dagen werden alle axievoerdersters een voor een naar buiten gelaten en gearresteerd. Ook een journalist en een persfotograaf werden gearresteerd en mee genomen naar het bureau.

Met deze actie heeft HSD in ieder geval de negatieve publiciteit gehaald, doordat zij agressief gingen doen en gempt hebben. De NBBV, de Volkskrant en de gewonden hebben aanklachten ingediend. (o.a. wegens gijzeling, poging tot doodslag en mishandeling) HSD-ers moeten vooral niet denken dat ze door hun agressieve manier van optreden en door meppen de axievoerders kunnen manipuleren. Wij gaan door met axies en zullen blijven doorgaan tot HSD van de aardbodem af verdwenen is.

BAMBI, het hertje dat terugschiet.

29 en 30 okt. is er een axie-weekend bij HSD in Austerlitz, komt allen maar neem geen tenten mee. Dit moet wel een vredelievende en geweldlose axie worden, net als voorgaande keren. Voor meer info kun je het NBBV bellen. 070-246271. Verzamelen op 29 okt. om 10.00 uur in Utrecht op het Jaarbeursplein.

Protestactie tegen proeven met dieren ontaard in kloppartij

Van onze verslaggever
ZEIST — Veertig actievoerders, een journalist en een fotograaf zijn dinsdagochtend door de politie gearresteerd bij een actie op het terrein van het Amerikaans proefdierbedrijf Harlan Sprague Dawley in Zeist. De vreedzaam bedoelde protestactie liep volledig uit de hand toen medewerkers van het bedrijf actievoerders met knuppels te lijf gingen.

Behalve de activisten waren ook de journalist (van de Wereldomroep) en de fotograaf (van de Volkskrant) doelwit van de kloppartij, die uiteindelijk door de politie werd opgebroken. Tegen

de (NBBV) op Weredierendag was een protest tegen de commerciële aanpak van dierproeven door het Amerikaanse bedrijf, dat gesteund wordt door de Nederlandse overheid. Harlan Sprague Dawley is een geprivatiseerde voortzetting van het Centraal Proefdierbedrijf van TNO. Volgens de NBBV en de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren is Harlan

Vernielingen

Bij de actie dinsdag gen het bedrijf versc gen aangericht door Volgens ooggetuigen werk van de med proefdierbedrijf. In stranten uit een kaa sloeg een van de ruit in om binner monstrante die tografen, we tografen b' richtlijne justitie jour

koerden-demo van 22-10

WOEDE EN WALGING IN DEN HAAG

Zaterdag 22 oktober was er in Den Haag een demonstratie georganiseerd door het Solidariteits-komitee met het Koerdische Volk, tegen de volkerenmoord op de Koerden en tegen het gebruik van chemische wapens, die voor een deel uit Nederland komen.

Tegen eenen kom ik aan op het Malieveld. Op dat moment waren er ruim 100 demonstranten aanwezig, een aantal dat nog aan zal groeien tot zo'n 300 mensen, overwegend Koerden, Turken, wat Surinamers en een enkele Hollander. Zeker wat de laatste aangaat een bedroevend aantal!

Maar het meest "opmerkelijke" is de volkomen belachelijke overkill aan politie. Op en rond het verzamelpunt stonden de bekende haagse jeeps, met daarop ME-ers, verder ME-bussen, paarden, motoren, arrestatieteams, etc. Er was geen sprake van de "normale" begeleiding, maar van een doelbewuste intimidatie door de zeer nadrukkelijke aanwezigheid van ten minste 150 à 200 agenten.

De donderdag ervoor was er een overleg geweest tussen mensen van de organisatie en de politie. Keurig volgens de norm, dat een demonstratie 24 uur vantevoren aangemeld moet worden. Bij dat overleg was ook de route doorgegeven én door de politie afgewezen. Argument: er zouden ook krakers komen. De route zou gaan door het centrum, via de Schilderswijk, naar buurthuis Boerenplein in Transvaal. Een route die volgens de kit ook te druk zou zijn, een argument dat kennelijk selectief kan worden toegepast. De politie verbood de route.

Uit protest tegen dit verbod werd op het Malieveld besloten om niet weg te gaan en om te gaan zitten. Uiteindelijk, bijna twee uur later, zijn we toch gaan lopen door de binnenstad, maar over de stoep! De volkomen absurde situatie deed zich voor dat de politie de rijweg verstopte met hun overmacht aan voertuigen, en dat de demo over de drukke stoepen moest lopen. Elke zijstraat en steeg die werd gepasseerd werd door de politie

demonstratief afgezet met jeeps, kennelijk om te voorkomen dat de demo, die door de stoepwandeling in feite geen demo meer was, een andere route zou gaan volgen. Zo worstelden we ons over de Groenmarkt (het stadhuis) door het winkelende publiek heen. Dat er niets gebeurde met de omstanders was verbazend. De demo werd vervolgens richting Prinsegracht geleid. Bij het buro Hendrikstraat worden tussen de gordijnen door foto's gemaakt van de demo. Op de Prinsegracht aangekomen zit zowel de trambaan als een rijbaan vol met politie, wij lopen op de stoep. Aan het eind van de Prinsegracht moeten we naar links, richting Blauwe Aanslag. En daar is het hele Vaillantplein afgegrensd door zo'n 70/80 ME-ers, busjes, etc. We mogen niet verder. Scheldpartijen heen en weer. Zieke en racistische opmerkingen van de politie. Rechtdoor kan niet, want het zou te druk zijn. Opmerkingen dat er regelmatig demo's, ook op zaterdag wél zo gaan, worden afgebluft met: jij moet je mond houden. Wat willen ze eigenlijk? Wilden ze daar een rel? moest de demo ophouden? Moesten we de Aanslag maar in? Uit de buurt stromen mensen toe. Nieuwsgierig. Waar kennen we dat nog van. We besluiten te gaan zitten uit protest.

Na zo'n 10 minuten kunnen we uiteindelijk naar rechts de Delftse Laan in en vanaf daar krijgen we nog een extra "begeleiding" van alle ME-ers die naast de demo gaan meelopen. Zo gaan we dan door de Schilderswijk en Transvaal heen, waarbij politie en bepaalde (hollandse) buurtbewoners "leuke" grappen maken over de demo en de buitenlanders. En komen we dan eindelijk aan bij het buurthuis, waar een afsluitende manifestatie is.

dieptepunt

Het optreden van de haagse politie bereikte weer een nieuw "hoogtepunt". In deze stad die zich toot met de naam anti-apartheidsstad, met een links gemeentebestuur dat in beleidsnota's zegt over migranten en vluchtelingen dat ze: "streven naar een versterking van de zelforganisatie en

naar een verbetering van de inspraakmogelijkheden", de gemeente die straten wil vernoemen naar verzetsmensen uit Zuid-Afrika en zegt te streven naar het aanpakken van discriminatie en racisme binnen de eigen grens, in diezelfde gemeente is het mogelijk dat de politie een demonstratie onmogelijk maakt. Een demonstratie waarin veel vluchtelingen lopen, die in het verzet zaten in andere landen dan Zuid-Afrika, die strijden voor de vrijheid van hun land en tegen de uitroeiing van hun volk, maar waarschijnlijk nooit straten naar vernoemd zullen worden.

In diezelfde gemeente kan de politie demonstraties verhinderen door massaal, intimiderend aanwezig te zijn, door mensen te verplichten op de stoep te gaan lopen, door het blokkeren van de demonstratie voor de Blauwe Aanslag en te trachten een rel uit te lokken.

De politie stelde zich uitgesproken racisties en diskriminerend op, en voorzover de korpsleiding hier direct verantwoordelijk voor is, de individuele agenten deden er niet voor onder door hun agressieve houding en gore, racistiese, seksistische opmerkingen.

Het was niet goed dat velen van ons niet aanwezig waren. Maar dat kan ook niet altijd. Toch denk ik dat bij een volgende Koerden-demo onze aanwezigheid van groot belang is. Ook bij de vorige demonstratie van Koerden trad de politie zo intimiderend op en werd er plotseling een straat afgesloten, brak er een vechtpartij uit. Ze proberen het doelbewust uit te lokken, en vrijwel zeker omdat het om demonstraties gaat waar hoofdzakelijk buitenlanders meelopen. Door de opmerkingen in het voorgesprek over "krakers die komen", proberen ze ook doelbewust een wig te drijven.

Laten we onze solidariteit tonen door volgende keren massaler mee te lopen en er mede voor zorgen, dat de politie niet weer de kans krijgt om demonstraties kapot te maken.

Solidariteit met het Koerdische Volk en een vrij Koerdistan!

verklaring van de solidariteitsgroep Koerdistan

uitgedeeld op de demonstratie van 22-10

Ook wij willen op deze demonstratie tegen de volkerenmoord in Koerdistan ons eigen verhaal vertellen. Een verhaal dat te weinig in de publiciteit komt, omdat we de nederlandse betrokkenheid bij wat nu in Koerdistan gebeurt, maar liever onder de tafel houden.

De Solidariteitsgroep Koerdistan is een samenwerkingsverband van Koerden met Nederlanders. Wij zijn begonnen ten tijde van de hongerstaking door Koerden in februari van dit jaar, waarmee zij protesteerden tegen de uitzetting van 56 Koerdiese politieke vluchtelingen terug naar Turkije.

De problematiek is duidelijk:

* Koerdistan werd in 1923 - volgens een turks-europese verdeelsleutel van de kaart geveegd en opgedeeld over 4 landen: Turkije, Iran, Irak en Syrië.

* In twee van de vier landen worden Koerden heftig onderdrukt, in Turkije en Irak.

In Turkije is het bij wetboek verboden koerdies te spreken en het is verboden binnen de 'turkse' grenzen een nieuwe staat op te richten. Turkije probeert van Koerden Turken te maken. Noem je jezelf Koerd, dan sta je bloot aan konstante observatie, arrestatie, marteling, jarenlange gevangenisstraf of de doodstraf. Koerden worden konstant en massaal (met hele dorpen tegelijk) gedeporteerd, dorpen worden gebombardeerd enz. Dit is zowel kulturele moord als volkerenmoord.

In Irak worden de Koerden systematies afgemaakt d.m.v. bombardementen met o.a. een mengsel van gifgassen die elkaar in dodelijkheid versterken. Al jaren worden mannen, vrouwen en kinderen gescheiden van elkaar in kampen opgesloten, blootstaand aan dagelijkse vernedering, marteling, intimidaties, verkrachtingen. Terwijl de

kinderen tot Irakezen heropgevoed worden, losgesneden van familie, dorp, stad en cultuur.

De politieke achtergrond:

het de kop indrukken van het onafhankelijkheidsstreven van Koerden. Een volk dat een eigen taal, cultuur en identiteit heeft, op geen manier verwant met turks of arabies.

* Iran manipuleert Koerden. Zij gebruikt ze voor haar eigen doeleinden. Tijdens de Golfoorlog bv. steunde zij de guerilla-beweging tegen het Iraakse bewind. Desondanks laat zij haar eerdere bondgenoot aflslichten door haar eerdere vijand. Dat is pas echte vriendschap!

* Syrië heeft het te druk met haar externe en interne problemen om zich nu veel aan de Koerden gelegen te laten liggen. Maar als die opgelost zijn, of als haar bureu een oplossing t.a.v. de Koerden eisen zal zij zich net zomin iets van hen aantrekken.

De nederlandse kant ziet er minder afschuwelijk uit, maar doet er zeker niet voor onder:

* Nederland is NAVO-bondgenoot met Turkije. In dit kader kreeg Turkije 60 gevechtsvliegtuigen, 2 fregatten en 20 miljoen dollar aan militaire steun. Vliegtuigen die eerder tegen de Koerden ingezet zullen worden dan in dienst van de NAVO. Of is het bombarderen van Koerden in dienst van de NAVO?

* Ondanks bovenstaande weigert Nederland Turkije in de EEG omdat zij de mensenrechten schendt. Maar een turkse parlementaire delegatie wordt door de Eerste en Tweede kamer uitgenodigd en bezoekt o.a. de Koningin. Hiermee geeft de regering erkenning en politieke status aan het turks fascisties bewind.

* Nederland heeft in EEG-verband geprotesteerd tegen de chemiese

bombardementen van Irak, maar verbindt daar geen acties aan: de ambassadeur op het matje roepen, economiese sancties, e.d.

* Nederland heeft zich bereid verklaard 60 gifgas-vluchtelingen, die zich nu in turkse opvangkampen bevinden, op te nemen. Maar zij protesteert op geen enkele reële manier tegen de mensonterende situatie in de kampen in Turkije. Zij ontvangt zelfs de parlementaire delegatie.

Het is het gebruikelijke politieke spel. Landsbelangen gaan boven menselijke belangen. Koerden zouden zelfbeschikkingsrecht moeten hebben volgens het verdrag van Sevres. Dit betekent dat zij in alle vrijheid hun politieke status en hun economiese, sociale en kulturele ontwikkeling zouden moeten kunnen bepalen. Dit recht zou tevens internationale ondersteuning moeten betekenen, omdat vele landen dit verdrag ondertekend hebben. En die is ver te zoeken. Het landsbelang zou in kunnen houden dat een heel volk uitgemoord wordt. Het zou niet de eerste keer zijn dat dit gebeurt.

De Solidariteitsgroep Koerdistan protesteert tegen deze afschuwelijke ontwikkelingen, omdat zij het recht van Koerden erkent op een onafhankelijkheid en zelfbeschikking. Dit doet zij vooralsnog door informatie te verstrekken aan pers en alternatieve bewegingen.

Gezien het grote gebrek aan medewerkersters en tijd komen we niet veel verder dan dat, terwijl er zoveel meer gedaan zou moeten worden.

We willen deze oproep dan ook zoveel mogelijk gebruiken om op te roepen je aan te sluiten bij ons, zodat wij ons werkelijk sterk kunnen maken in de

Solidariteit met het Koerdiese Volk.

Solidariteitsgroep Koerdistan
postbus 15421
1007 LA Amsterdam
020-834767 (vrijdagmiddag)

SHELL UIT ZUID-AFRIKA

AKTIEKONFERENTIE IN PARADISO

Dit pamflet is een oproep om naar een openbare aktiekonferentie over een aktie tegen apartheid te komen. De konferentie wordt in Paradiso gehouden op zondagmiddag 20 november. Op deze middag willen we praten over het plan voor een grote landelijke aktie in het voorjaar (april of mei '89) bij het Shell-research complex in Amsterdam. Dit complex is rechtstreeks betrokken bij de ondersteuning van de Zuid-Afrikaanse Shell-vestigingen. We willen een meerdaagse 'spektakel-blokkade' tegen apartheid organiseren waaraan een paar duizend mensen meedoen. We willen op de aktiekonferentie pellen of en hoeveel steun er bestaat voor het plan. Met elkaar kunnen we het dan verder vorm geven en kijken hoe we er naar toe gaan werken. Op de konferentie kunnen ook aanvullende plannen naar voren gebracht en besproken worden. In dit pamflet vertellen we over de achtergronden van het plan en wat we ons bij de aktie voorstellen.

Wij zijn een groep van 40 mensen afkomstig uit de buitenparlementaire beweging, theater en muziekwereld in Amsterdam. We zijn bijna allemaal al jaren op de een of andere manier betrokken bij de strijd tegen apartheid. Soms meer, soms minder. We hebben ons nu in een komitee georganiseerd omdat we denken dat de tijd rijp is voor meer. Veel meer. Hoe is de situatie?

Shell is vrijwel synoniem geworden met apartheid. Het concern bevindt zich meer en meer in een maatschappelijk isolement. De tekenen hiervan zijn veelvuldig en veelkleurig. De komitees zijn al jaren bezig met aktievoeren tegen Shell en ze gaan daarmee door. Een woordvoerder van Shell-Noorwegen heeft gemeld dat Shell in Noorwegen, Zweden, Denemarken, de VS en Nederland de gevolgen van de boycot begint te voelen. De Wereldraad van Kerken heeft nu ook opgeroepen tot een boycot van Shell. Het afgelopen jaar zijn in Nederland vernielingen aangericht bij 120 Shell-pompstations. Los van de verschillende meningen daarover is dat statistisch gezien toch één pompstation per drie dagen. Diverse gemeenten weten de juridische formuleringen zo te kiezen dat ze Shell toch kunnen boycotten. Het toenemende isolement van Shell kwam voor ons gevoel ook tot uiting op de grote demonstratie van 11 juni. Maar het meest doldelig en stimulerend vinden we eigenlijk de talrijke kleine feiten; de verhalen hoe ze zich bij Shell ergeren aan de leuzen langs de snelweg, het feit dat Shell geen Nederlandse artiesten kan vinden voor haar reclamespotjes. De verhalen over musea, universiteiten, theaters, sport- en schaakclubs die subsidie van Shell afwijzen. De sociale dienst in Leliden die geen geld van Shell wil, het weigeren van een eredoktoraat aan de president-direkteur van Shell, de universiteit van Utrecht waar problemen ontstaan omdat er onderzoek verricht wordt voor Shell enz. Overal waar de naam Shell opduikt ontstaan, zeker het laatste jaar, discussies over politiek.

Het regeringsbeleid: iedereen weet dat er op vrijwillige basis van deze regering absoluut geen maatregelen te verwachten zijn. De hypokrisie van het regeringsbeleid wordt volgens ons ook door velen doorzien. Onlangs sprak dominee Boesak nog zijn verontwaardiging uit over de Nederlandse weigering om iets te doen. Het genante antwoord van de regering dat Nederland toch tegen apartheid is en in de strijd daartegen 'voorop loopt' heeft in onze ogen nog eens olie op het vuur gegooid.

Zowel in onze woede als ons plezier vinden we onze motivatie om op de ontstane situatie door te denken. We zijn van plan om te gaan werken aan een grote aktie omdat we de Nederlandse regering in willen halen die voorop loopt in de strijd tegen apartheid en omdat we een nieuwe stap willen zetten in de strijd tegen de aanwezigheid van Shell in Zuid-Afrika.

Wij stellen voor om een aktie te gaan organiseren bij het Shell-gebouw in Amsterdam-Noord. Deze aktie zal een combinatie moeten worden van een blokkade, (straat)theater, muziek en spektakel.

Waarom het Shell-gebouw in Amsterdam-Noord? Het laboratorium is direkt betrokken bij het ondersteunen van Shell-vestigingen in Zuid-Afrika. De zgn. 'onafhankelijke' Shell-divisies in Zuid-Afrika zijn in zeer sterke mate afhankelijk van research en produktontwikkeling die verricht worden in Shell-laboratoria elders in de wereld. Het Shell-laboratorium in Amsterdam is daarvan het grootste en het belangrijkste. Het argument van Shell dat als zij zich terug trekt uit Zuid-Afrika haar fabrieken daar gewoon blijven staan met een 'an-

Kom naar paradiso!

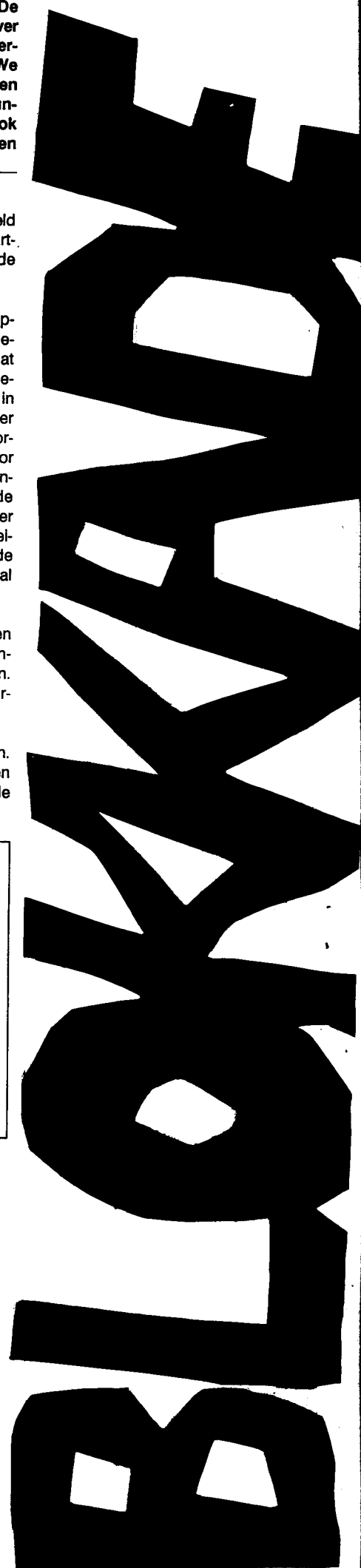
Zondagmiddag 20 november. Programma: zaal open om 1 uur, aanvang half 2. Voor het begin van de discussies, tijdens de pauze en na afloop is er theater en muziek. Er zullen videofilms zijn voor degenen die de discussies even niet meer aankunnen. Ook zullen er lekkere hapjes zijn zoals peters beroemde anti-shell zandgebak met slagroom. Wil je dat de aktie doorgaat dan moet je zeker komen! Wil je meer exemplaren van dit pamflet dan kan je bellen met het aktiesecretariaat. Je kan het natuurlijk ook zelf een paar keer kopiëren en verder verspreiden.

Wat wij willen en wat wij niet willen.

Wij willen geen aktie die makkelijk in een hokje te plaatsen is. Wij willen een aktie die massaal is maar ook strijdbaar. Wij denken dat dat niet een grote demonstratie moet zijn. Ons idee is niet iets te organiseren waarvan de politieke afloop nu reeds voorspelbaar is. Dat gunnen we de Nederlandse regering en Shell ook niet. Maar wat wij anderzijds evenmin willen is een openbare maar radikale aktie met 500 getrouwe aktievoerders en dat is het dan. Als het zo zou gaan (inklusief het bekende politieoptreden) is wat ons betreft de aktie even goed voorspelbaar en mislukt. Wij denken dat het van belang is een aktieproces in gang te zetten wat zowel openbaar, als strijdbaar, als massaal is en waarvan ech-

te onrust en politieke druk uitgaat. Alle overige vragen en uitgangspunten komen eigenlijk uit bovengenoemde overwegingen voort: hoe bereiken we die spanning, hoe bereiken we die massaliteit, hoe creëren we een situatie waarin de aktie niet meer in een hoek te drukken valt, maar gedragen wordt door de halve bevolking. Hoe creëren we een situatie waarin veel mensen, maar ook organisaties, een keus moeten maken 'voor of tegen het opvoeren van de druk op Shell en de regering', meedoen of niet meedoen. Een situatie tot slot, waarin het voor zowel de regering, Shell als de gemeente moeilijk wordt om zich er met de politie van af te maken.

der uithangbord' gaat dus niet op. Deze fabrieken zouden op het gebied van de technologie- en produktontwikkeling vrijwel droog komen te liggen en economisch niet meer goed kunnen functioneren. Het laboratorium in Amsterdam-Noord is een direkte schakel in het overeind houden van de apartheid.

De inhoud van de aktie.

De eis die we aan de blokkade van het Shell-laboratorium willen verbinden is dat Shell zich terug trekt uit Zuid-Afrika in overleg met de Zuid-Afrikaanse vakbonds-organisaties. De meer indirecte inzet is voor ons natuurlijk ook om het nemen van maatregelen door de Nederlandse regering en andere Nederlandse bedrijven te stimuleren. Prioriteit hierin hebben de maatregelen zoals die ook door de komitees, linkse partijen, vakbonden, kerken e.d. geëist worden, nml. een volledig isolement van Zuid-Afrika, waaronder een import- en doorvoerverbod voor Zuid-Afrikaanse kolen, naleving van het olie-embargo en het opzeggen van het luchtvaartverdrag.

Een tweede indirecte inzet is voor ons toenemende bewustwording. Bewustwording zowel op het gebied van wat er in Zuid-Afrika aan de hand is, als op het gebied van racisme hier in het Westen als ook op het gebied van wat een bedrijf als Shell elders in de wereld doet.

Ideeën voor een geslaagde blokkade.

Wij denken dat het van belang is om de aktie te beperken tot een in beginsel geweldloze blokkade. De kansen liggen in de massaliteit en het spektakel. Voorop zou moeten staan dat de aktie niet het geweld zoekt maar het spektakel. Om hier wat elementen te noemen: we denken aan het organiseren van veel boten op het IJ met spandoeken, muziekpodia, straatmuziek, straattheater, een juppieblok, een blok gevluchte Zuid-Afrikaanse dienstverleners, een blokkade van anti-apartheidskoren, vuurspuugsters tegen apartheid, videoschermen, een Ruud Gullitpoort, een Wereldraad van Kerken poort en hélemaal achteraan de Van den Broekpoort. We denken aan leunstoelen voor luie aktievoerders, een tam-tam van trommels helemaal rond het terrein en op het water, een drive-in blokkade enz. We willen deze plannen (en alles wat we met elkaar het komende half jaar nog meer bedenken) spreiden over de verschillende dagen en poorten. Op de avonden van de blokkadedagen zouden in de stad de theater- en muziekactiviteiten door moeten gaan. Dit alles, aangevuld met thema- of discussie onderdelen waarvoor we ook sprekers en spreeksters willen uitnodigen. Dat is de manier waarop wij over een blokkade denken. Het bedenken en uitwerken van het spektakel zal in onze ogen centraal moeten staan. Dat is ook iets waartoe we iedereen uitdagen. We kiezen voor een duidelijke blokkade waarbij de poorten potdicht gaan, maar een dergelijke situatie moet in onze ogen bijna per ongeluk ontstaan. Het moet leuk en vanzelfsprekend zijn om naar Amsterdam te komen en het IJ over te steken. Die sfeer willen we het komende half jaar ook heel erg opbouwen.

Tribunaal

We hebben het idee om een tribunaal als straattheater te organiseren. Dat zou dan niet als een bekend cliematisch links tribunaal opgezet moeten worden, maar het moet zo opgezet zijn dat een omroep, bv. de VPRO het integraal op televisie uit zou willen zenden. Er moet dus ook een scenario voor geschreven worden en er zouden mogelijk bekende televisiepersoonlijkheden aan mee kunnen doen die de rollen aannemen van politici, directeuren, activisten, deskundigen etc. We kunnen een bepaald gedeelte op straat af zetten en tot rechtszaal omvormen met daarbuiten de tv-kamera's. En de blokkade fungeert dan eigenlijk als publieke tribune in de rechtszaal. Bij de andere poorten kan het tribunaal gevolgd worden m.b.v. monitoren.

Wat is nu een effectieve aktie?

Sommige mensen zullen zich afvragen hoe effectief de blokkade moet zijn. Zelf maken we een onderscheid tussen een effectieve aktie en een effectieve blokkade. Het voorstel houdt in: twee of drie dagen blokkeren, enkele uren per dag eventueel in aantal uren toenemend. Wij willen proberen Shell meerdere dagen achter elkaar een aantal uren per dag te hinderen in de normale gang van zaken in het bedrijf. Door de poorten dicht te houden, op het water hinderlijk aanwezig te zijn en spektakel te maken. Met als doel dat de maatschappelijke psychologische druk op het bedrijf vergroot wordt, dat er binnen het Shell-concern onrust ontstaat, dat minder mensen Shell gaan tanken, dat meer grootverbruikers hun kontrakt op zeggen etc. Het gaat er dus niet om een beetje financiële schade te veroorzaken daar bij het laboratorium. De echte (financiële) schade die we willen zal moeten ontstaan uit de schade die ze door de massale aktie oplopen aan hun imago. Dat is wat wij onder effectiviteit verstaan. Effectief is ook de sfeer die we met de blokkade in het land willen scheppen dat er meer mogelijk is. Nu blokkeren al die mensen nog, maar wat denken ze morgen? Deze onzekerheid en onvoorspelbaarheid is voor Shell ook bedreigend. Het gaat er volgens ons bij het zoeken naar een effectieve aktie dus helemaal niet om of we daar wel 24 uur per dag zijn. Integendeel: een dergelijke volledige blokkade van zo'n groot bedrijf zou in onze ogen het tegendeel van effectief zijn, omdat je de politie bijna geen opening laat om niet op te treden. Laat je ze die opening wel en lukt het ons om er meer een kat en muis spel en een politiek spektakel van te maken, dan komt dat erg ten goede aan de massaliteit die we willen. Dat is wat voor ons in de verscherping van de strijd tegen apartheid voorop moet staan: dat heel veel mensen zich eraan verbinden. Effectiviteit is niet of we een bedrijf 10 uur of 20 uur plat weten te leggen op een totale bedrijfstijd van tien miljoen uur. Effectiviteit draait om de vraag: voor hoeveel mensen weten we de noodzaak van verdergaande aktie tegen apartheid tot een persoonlijk probleem te maken.

Diskussie.

Zoals gezegd stellen we in de inhoud van de aktie een boycot van Zuid-Afrika centraal, terwijl de eis zich op Shell richt. Dat vinden we het belangrijkste en het komt ook voort uit de breedheid die we nastreven. We vinden het echter wel goed om ook andere aspecten ter informatie en als discussiebijdrage in de aktie in te brengen, of andere deelnemende groepen daarvoor de kans te geven. Zo zal het voor veel groepen bv. van belang kunnen zijn dat de aktie tegen racisme dáár ook op de één of andere manier verbonden wordt aan racisme hier. En zo zal er voor andere groepen nog wel wat meer te vertellen zijn over een bedrijf als Shell. We kunnen bv. moeilijk verwachten dat aktieve leden van de Vereniging Milieudefensie hun strijd tegen Shell als grootste veroorzaker van zure regen in Nederland maar even voor zich houden omdat ze nu aktie voeren tegen apartheid. En zo zullen 'landen'komitees een verhaal hebben over wat Shell in de derde wereld uitveert en 'krisis'komitees denken bij Shell direkt aan de aardgasbaten. We vinden het niet goed om als organisatie te doen alsof de dingen in de wereld niet met elkaar samenhangen maar voor ons liggen deze bijdragen op een discussie- en informatienivo. Dat wil zeggen dat er bijvoorbeeld ruimte voor zou moeten zijn in eigen mediaproducties. Gemeenschappelijke aktie voeren we echter voor een boycot van Zuid-Afrika.

Waarom Shell?

We nemen aan dat dit voor de meeste mensen wel duidelijk is. Zetten we het nog eens op een rij: de Zuid-Afrikaanse ekonomie en haar onderdrukingsapparaat zijn in sterke mate afhankelijk van de import van olie. Shell helpt mede deze import veilig te stellen en heeft het regime herhaaldelijk door kritieke situaties heen geholpen. In de tweede plaats is Shell de grootste oliemaatschappij in Zuid-Afrika van alle aanwezige oliemaatschappijen. In de derde plaats is zij de grootste buitenlandse investeerder in Zuid-Afrika, zij bezit o.a. kolenlijnen en handelt in Zuid-Afrikaanse kolen. Deze export is van het grootste belang voor het overleefend houden van de Zuid-Afrikaanse apartheidseconomie. In de vierde plaats is het een Nederlands concern en heeft Zuid-Afrika specifiek historische banden met Nederland waardoor aktie vanuit Nederland ook een psychologische waarde heeft. En in de vijfde plaats zorgt Shell voor een constante technologieoverdracht aan Zuid-Afrika. Bovendien loopt er een jarenlange internationale campagne tegen Shell. Redenen genoeg.

SHELL BLOKKADE

De aktiekonferentie.

Het doel van de aktiekonferentie is om de plannen te presenteren, te bespreken, te verbeteren en te kijken of er voldoende steun voor is. De konferentie zou tevens een eerste stap moeten zijn in het vormen van organisatorische verbanden.

Tot slot.

Het lijkt ons van belang om voor het opzetten van het blokkade-spektakel met een onafhankelijke en niet partij gebonden organisatie te werken. We zullen de komende tijd met de officiële anti-apartheidskomitees, allerlei maatschappelijke organisaties, scholieren, studenten, vakbondsgroepen enz. gaan praten om te vragen of ze het plan op de één of andere manier willen steunen en er aan deel willen nemen. We hopen met name dat er met het initiatief tot een grote landelijke aktie een sfeer ontstaat waarin meer en meer groepen iets gaan organiseren in het komend voorjaar. Met ons initiatief willen we dus ook mensen uitdagen om plannen te maken en een daad te stellen; risikoois te nemen. We hebben samen meer kracht dan we weten.

BEDRIJFSNIEUWS

Het lab aan het IJ.

Het terrein van het research complex in Amsterdam-Noord is erg groot; het bestaat uit een tiental gebouwen en er werken 1600 mensen. Het is het grootste van Shell's 13 grote laboratoria in de wereld (en überhaupt één van de grootste laboratoria ter wereld). Het terrein heeft drie belangrijke poorten. Het is mooi gelegen aan het IJ direkt achter het Centraal Station. Het pontje over het IJ legt aan pal voor de deur. In het weekend wordt er niet gewerkt. In het laboratorium is ongeveer de helft van de energie gericht op fundamenteel onderzoek en de rest op de ontwikkeling van toegepaste technologie en nieuwe produkten (m.n. chemikalien, plastics, olieprodukten, bestrijdingsmiddelen). Vooral op het gebied van kolenvergassing wordt veel onderzoek gedaan.

Decentrale aktiedag.

Naast het voeren van een grote gemeenschappelijke aktie vinden wij het van belang om aandacht te besteden aan een decentrale aktiedag waarbij op bv. gemeentelijk nivo de druk om Zuid-Afrika te boycotten opgevoerd wordt. Er zou op die decentrale dag op heel veel plaatsen in het land direkte druk op Shell uitgeoefend kunnen worden door bv. kleine blokkades van pompstations, distributiecentra, diverse kantoren. Maar ook indirekte druk op bv. gemeentelijke transportbedrijven en andere grootverbruikers behoort tot de mogelijkheden. Omdat het ons uiteindelijk om een boycot van Zuid-Afrika gaat zien wij het niet als noodzakelijk dat bij een dergelijke gedecentraliseerde dag akties zich beperken tot Shell. De decentrale aktiedag zouden we enige tijd na de blokkade moeten houden mede omdat het veel groepen waarschijnlijk nogal wat energie en tijd kost om een plaatselijke aktiedag goed voor te bereiden. Deze dag zou mogelijk gehouden kunnen worden in de week voor de Shell-aandeelhoudersvergadering in mei.

Demonstratie.

We denken dat het goed is om in het weekend direkt na de blokkade een demonstratie te houden, als voorlopige afsluiting. Een idee is om op die dag niet alleen een demonstratie in Amsterdam te houden, maar ook in Rotterdam en een aantal andere Europese havensteden om zo de strijd te intensiveren tegen de import van Zuid-Afrikaanse kolen (door oa. Shell).

Organisatie.

Zoals gezegd is de aktiekonferentie o.a. bedoeld om organisatorische verbanden te vormen. Voor een grote landelijke aktie is het in onze ogen van belang dat er in plaatsen of binnen bestaande structuren groepen gevormd worden van mensen die naar de blokkade gaan. Er zouden vanaf februari informatieavonden gehouden moeten worden, de decentrale aktiedag moet plaatselijk voorbereid, er zou een structuur gekreëerd moeten worden voor het verspreiden van affiches en kranten. Het netwerk wat voor dat alles nodig is moet vanaf de aktiekonferentie ontstaan. Daarom vinden we het van belang dat veel mensen die iets in hun plaats, organisatie, groep, buurt of school willen organiseren zich 'aankmelden'. Dit kan op de konferentie, maar ook later op het aktiesecretariaat (voor telefoonnr. en postbus zie laatste pagina). We geven een nieuwsbrief uit over de voorbereidingen voor de aktie, deze krijg je dan toegestuurd.

Werkgroepen.

We willen open werkgroepen vormen voor diverse onderdelen, bv. het regelen van boten op het IJ, muziek, straattheater e.d. Ook hopen we natuurlijk dat mensen een hoop spontane initiatieven nemen die de kracht van de blokkade versterken. Heb je interesse bel dan met het aktiesecretariaat. Bedenk van te voren wat je wil doen.

- boten op het IJ
- straattheater
- (straat)tribunaal/film
- muziek
- verspreiden kranten/affiches
- organiseren voorlichtingsavonden
- verder onderzoek naar het research complex van Shell.

Vervolgkonferentie.

Op deze eerste middag in Paradiso zal vanzelfsprekend niet veel ruimte zijn voor discussie over details. Daarom willen we een vervolgkonferentie organiseren eind januari/begin februari. Daar zal dan meer ruimte zijn voor het uiteengaan in groepen, het uitwerken van onderdelen en het eventueel nemen van besluiten. We willen na deze vervolgkonferentie een landelijke overlegstructuur creëren.

Een eigen krant.

We gaan vanaf januari maandelijks een krant uit brengen in een oplage van 10.000 tot 20.000 om zo naar de aktie toe te werken. Inhoudelijk denken we dat de kranten informatie moeten bevatten over de voorbereidingen op de aktie, over Zuid-Afrika, over racisme hier en over Shell als multinational. De krant zal niet alleen mobiliserend moeten zijn maar ook een intern organiserende rol kunnen spelen.

Thema- en discussieavonden.

We hebben de pretentie binnen de aktie ruimte te creëren voor bewustwording en discussie op het gebied van racisme hier en over Shell als multinational. Enerzijds doen we dat in eigen publikaties zoals hierboven gesteld. Een andere mogelijkheid is dat een themadag of avond aan zo'n onderwerp wordt gewijd. We zouden ook de specifieke situatie van vrouwen in Zuid-Afrika tot een thema-onderdeel kunnen maken. Het uitwerken van themaonderdelen zou kunnen voorafgaan aan de aktie (bv. in maart), maar zou ook heel goed kunnen als middag of als onderdeel van een avondprogramma tijdens de blokkadedagen.

Zakelijk.

Dit verhaal kan niet eldigen zonder een oproep om geld. Ook moet je ons adres en telefoonnummer nog weten. Wil je de aktie financieel steunen stort dan op:

Giro: 5914299 tnv 'Shell uit Zuid-Afrika'.

Postbus: 6452 1005 EL Amsterdam
Telefoon: 020 - 849115. Voorlopig op maandag- en donderdagmiddag van 2 - 5

APARTHEID

TANKT

SHELL

Revolutionary greetings from Ireland

Bovenstaand kaartje ontvingen we recent. Aangezien Brendan zijn dank aan allen betuigt die toen aan de anti-extradition-kampagne meewerkten hebben we besloten ze te publiceren. Jammer zullen we met het feestje nog moeten wachten.

Ter herinnering:

Gerry Adams werd in 1973 tot levens lang veroordeelt voor een bomaanslag op het gerechtsgebouw old bailey in London. Brendan McFarlane werd in 1975 opgepakt en in 1976 tot levens lang veroordeelt voor een bomaanslag op een UVF-cafe in Belfast. Na een vluchtpoging werd hij in de H-blocks van het Long Kesh prison camp (vandaag schamper Maze-Prison genoemd) overgeplaatst. Ook daar was Brendan een van de woordvoerders van de revolutionaire gevangenen. Tijdens de hongerstaking van 1981 was hij de onderhandelaar met verschillende organisaties zoals het rode kruis. In september 1983 kunnen Gerry en Brendan samen met 36 kameraden uit de H-blocks ontsnappen.

Brendan en Gerry werden in jan. 86 in Amsterdam opgepakt en in okt. van hetzelfde jaar aan engeland uitgeleverd, ondanks internationale protesten waarin op de te verwachten onmenselijke behandeling van de twee in N-Ierland werd gewezen. Zij zelf hadden altijd weer benadrukt dat N-Ierland niet als een democratie staat gezien mag worden gezien en dat hun strijd een anti-koloniale politieke oorlog is. De hoge raad besloot dat uitlevering toelaatbaar was op grond van de strafbare feiten tijdens de ontsnapping terwijl de daden waarvoor ze veroordeelt waren wel als politieke misdrijven beschouwt werden.

Na hun uitlevering werd Brendan meteen naar de H-blocks teruggeplaatst om zijn oude straf uit te zitten. Gerry werd in het Cromlin-Road prison in Belfast geplaatst. Hij zat daar in voor-arrest voor het proces wegens hun ontsnapping in 1983. De omstandigheden in Cromlin-Road zijn beter dan in de beruchte Maze, vooral heb je recht op meer be-

zoek, maar het is voornamelijk een protestants gevangenis waardoor katholieke/ republikeinse gevangenen weer andere moeilijkheden ondervinden.

Het proces tegen Brendan en Gerry i. v.m. hun ontsnapping (poging tot moord en mishandeling van een bewaarder, gijzeling van 7 cipiers) begon in jan. 87 maar het werd alsgaar vertraagd en pas in mei van dit jaar werden ze veroordeelt: 5 jaar.

Voor Gerry betekend dit dat hij volgend jaar vrijkomt omdat zijn oude straf kwijtgescholden is. Op het moment zitten allebij in de Maze en het zla vanzelfsprekend zijn, dat op bovenstaand adres post altijd welkom is.

Until all are free
we are all imprisoned.

B.J. McFarlane (448) (Gerrys nummer weten we niet)
H 5
H.M.P. Maze
Lisburn, co. Antrim

Dear P. ,
Shock upon shocks
- It's myself, alive and well despite all rumours to the contrary. It is just so long since I last wrote to you that I really don't know where to begin. Well, I should start with a myriad of apologies for neglecting you. It's totally unforgiveable. I've been meaning to write on numerous occasions- full of good intentions, but the actual 'doing of the deed' never seemed to materialise. Would it be any consolation if I told you that leaps of other friends are in a similarly neglected state as yourself !
It wouldn't ? Didn't think so. Well, how's life treating you these days ? I sincerely hope all is

well with you and all your friends who gave us such tremendous support during our extradition case there. I really can't find an adequate way to express my gratitude, P.
Maybe some day we'll all get round a table full of pints and get to know each other better. Ben & John can supply the booze- I'm holding them to that, for sure. And Patti can organise the music- who else ?
Life ain't treating me to unkindly at present. Surviving as always and in my usual easy-going manner. Nothing else for it. Have to close now, P.
Give my best regards to all your crowd- a marvellous crew !
Take care of yourself always,
Love and kisses,
Brendan,

ONDERZOEKSGROEP

Hier volgen een aantal stukken over de onderzoeksgroep, het begint met een rijtje van feiten uit de oosterparkbuurt en een stuk over degene die verhoord is.

Daarna twee lange stukken, één uit de staatsliedenbuurt en één algemener stuk.

Hier nog een keer de preciese gebeurtenissen in de Oosterparkbuurt op een rijtje tot het moment dat het totaal uit de hand loopt.

2 Dagen voor de laatste vergadering komt Theo de Eerste Hulp binnen en zegt tegen Bernhard "de eerste hulp zit nu op dezelfde lijn als de sauna in de binnenpret, de koevoet en de bak de eerste hulp draagt nu ook het stempel van de onderzoeksgroep".

Donderdag de laatste vergadering voor de opening (17 sept.). Deze vergadering loopt uit op een ruzie over het wel of niet toelaten van een vrouwenavond. Bernhard zegt op een gegeven moment dat het nu hard tegen hard zal gaan dit zal zich uiten om te beginnen in het dichtlijmen van sloten en het gooien van stront door de brievenbus.

Vrijdag besluiten de rest van de mensen van de eerste hulp dat is iedereen uitgezonderd Bernhard en Anoeska de opening aftelasten omdat ze geen vechtpartij om de eerste hulp willen tijdens de opening. Diezelfde middag is Theo weer in de eerste hulp en zegt daar tegen Bernhard dat hij er wel hard tegen aan wil. Ook vraagt Theo of er deurbeleid is wat Theo wel wil.

Zaterdag Bernhard en Anoeska openen toch de eerste hulp het grootste deel van de onderzoeksgroep is aanwezig inmiddels hangen verraders affiches voor de en aan de muren en ook de brochures en er is een ander slot op de deur gezet. Iemand ander van de eerste hulp groep die een sleutel vraagt krijgt die niet.

De week erop schrijven de rest van de mensen van de eerste hulp een stencil over wat er gebeurt is. Een samenvatting hiervan verschijnt in de N.N.

Zaterdag 1 oktober komen Jack, Bernhard en Paul knipselkrant op bezoek bij één van de mensen van de eerste hulp zij zeggen dat ze naar aanleiding van het stuk in de N.N. wakker gebeld zijn dit moet meteen afgelopen zijn ook zeggen ze wanneer er maar één vinger uitgestoken wordt naar de eerste hulp dat ze dan enkele mensen persoonlijk verantwoordelijk stellen en dat die gepakt zullen worden er worden enkele namen genoemd. Ook zeggen ze dat de verradersgroep er niks mee te maken heeft (?) De bedreigingen bestaan uit het inelkaar slaan van mensen.

Donderdag 6 oktober zetten de mensen van de eerste hulp weer een eigen slot op de deur en delen stencils uit in de buurt met het waarom erop. Ook Bernhard krijgt een stencil in de bus even later komen ze hem tegen waarop hij schreeuwt dat hij er mensen bij gaat halen. Even later komt Theo bij de eerste hulp maar daar is niemand wel is er iemand boven de eerste hulp waar hij een woordwisseling mee krijgt hij schreeuwt kom naar beneden dan sla ik je in elkaar. Er worden een aantal mensen gebeld die voor de deur gaan staan hierop begint Theo te vechten en met traangas te spuiten. De rest is bekend.

HET VERHOOR

Op het moment dat de onderzoeksgroep bij de 1ste hulp aankomt staan er twee mensen voor de deur. Eén van de twee krijgt een knuppel op zijn kop en de ander traangas in het gezicht. Degene met traangas in het gezicht loopt dan weg om bij te komen. Even later loopt de OZG terug en komt hem tegen. Bernhard vraagt aan hem hoor jij ook bij dat zootje waarop Theo en Rob dit bevestigen hierop springt de hele groep op hem Theo wil hem goed in elkaar slaan met knuppels en roept sla op zijn knieën en doet dit ook. Maar dan zegt Jack "we kunnen hem beter gebruiken als we hem meenemen. Hierop wordt hij inderdaad mee gesleept naar de woning van Bernhard door o.a. Jack de rest volgt hun. Voorop loopt Bernhard die de deuren open doet van zijn woning en die van Anoeska ernaast. Hij wordt de woning van Bernhard binnen gebracht en op de bank gezet 4 van hun gaan mee de rest gaat de woning van Anoeska in. Eerst wordt hij gefouilleerd om zoals ze zeggen te kijken of hij wapens bij zich heeft, sleutels en papieren worden afgepakt maar ze vergeten de alarmlijst die hij bij zich heeft. Jack zegt dan wat ben jij een klootzak dat je geen wapens hebt ben je niet bereid om te knokken. Hierna begint het verhoor door Jack Bernhard en later ook Paul. Tijdens het verhoor lopen meerdere van hun door de tuinen achterom heen en weer. Jack neemt de leiding en legt papier voor hem neer en zegt nu ga je namen opschrijven je hebt hier geen enkel recht je moet meewerken we willen namen van mensen die in de 1ste hulp zijn en van mensen die mee geholpen hebben met de herkraak. Bernhard heeft intussen al bedreigt zijn gezicht in elkaar te slaan. Hij noemt een

VERRAAD ZICHZELF

aantal namen van mensen uit oost maar die kennen ze al, hij zegt verder geen namen kent want hij is meer een rand figuur van de kraakbeweging. Er wordt gevraagd of hij geen mensen uit Frontline/Slagerzicht, de Harde Kern of Crisis komitè Oost heeft gezien. Hij wordt flink door elkaar geschud maar zegt verder geen namen. Op een gegeven moment pakt Jack een blauw apparaat waar twee pennen uitsteken en zet aan zodat je vonken hoort knetteren en zegt nu vertel je alles wat je weet anders krijg je een doodsklap. Ook dit gebeurt met de instemming van de anderen. Ze vroegen hierna naar

hoe het opgezet was. Hij verteld dat het een initiatief is van 6 mensen uit oost. Het bleek dat ze nog al verrast waren dat het gebeurt was ook toen bleek de datum al een week bekend was en dat de Turkse groep hun ook steunde. Er werd gevraagd naar kontakten met ander groepen maar die wist hij niet. Dan beginnen ze hem te vragen over de sleutels die hij bij zich had één voor één moet hij vertellen waar de sleutels van zijn. Bij de sleutels van zijn huis en dat van zijn vriendin aangekomen vragen ze of er nu iemand bij hem thuis is hij weet dat niet met de

twee sleutels in de hand zegt Jack zo nu hebben we wel genoeg. Ook de andere sleutels krijgt hij niet terug. Daarna zegt Jack ga nu maar aan je vriendjes in de 1ste hulp vertellen hoe erg het wel niet was ook eist hij dat hij zich verder overal totaal van onttrekt anders komen ze hem thuis wel opzoeken om zijn hele gezicht in elkaar te slaan. Als hij zich terug trekt is er een minimale kans dat zijn huis ontzien wordt, want de oorlog is begonnen. Ook stellen ze hem verantwoordelijk voor wat er gebeurd is en wat er nog gebeuren gaat. Dan laten ze hem gaan.

Even voor de duidelijkheid: het onderstaande stuk (politieke plaatsbepaling) staat niet in de inleiding vermeldt; het is een stuk van een groep mensen uit Amsterdam. Daarna komen de aangekondigde twee 'lange stukken'

POLITIEKE PLAATSBEPALING

Ter kennisgeving aan de onderzoeksgroep.

Over verraad is genoeg gezegd. Verraad is verwerpelijk, heeft echter niets te maken met sterke of zwakke mensen, maar met de inhoud van je politiek, kollektiviteit en de daaruit voortkomende structuren.

Laten we het daar eens over hebben; over visie, inzicht en handelen.

Er is door jullie in beginsel de vinger gelegd op het feit dat sommige mensen uiteindelijk niet staan voor wat ze doen. Dat feit is inherent aan een beweging, die keer op keer op -eigen- grenzen stuit en daar geen politieke visie overheen ontwikkelt. En wordt niet veroorzaakt door een gebrek aan militantie op zich.

Jullie 'pogingen', zoals jullie het noemen: "een politieke discussie over inhoud en doelen te forceren" hebben slechts geleid tot de schijnradikaliteit van de totale zuivering. Een politieke 'visie' die begint én ophoudt bij een beeld van een door jullie gezuiverde kraakbeweging, die moet leiden tot ".....politisering en radikalisering van buitenparlementair links". (zie laatste mededeling PVK) Nogal schamel, zachtjes uitgedrukt!

Het 'verraadsitem' is daarbij door jullie slechts gebruikt als intimiderende sloopkogel. Destruktief en macho, als poging voet aan de grond te krijgen, jezelf in het zadel te hijsen.

We weten niet hoe druk jullie bezig waren met: schietkursussen, het valselyk claimen van de eerste Makro aanslag, het intimideren van mensen en het tegenhouden van vrouwenavonden. Maar het moet jullie wel héél erg in beslag genomen hebben.

Laten we het jullie maar vertellen: Dé kraakbeweging: als enige optie op de toekomst; als dé beweging van 1980 - waarin jullie met grote bek en harde hand konden gedijen, die kraakbeweging bestaat niet meer.

Terwijl jullie het knieschot als de oplossing voor de problemen uitvonden, hebben wij hier onze eigen keuzes gemaakt.

Een keuze voor de ontwikkeling voor een radicale, revolutionaire politiek, hier in Nederland, West-Europa. Een strijd die zowel anti-imperialistisch, anti-patriarchaal als anti-racistisch is. Deels ontstaan vanuit de sociale bewegingen, de deelstrijden: zoals de kraak- en anti-militaristische beweging en mede bepaald door de strijd van vrouwen en zwarte mensen/buitenlandse groeperingen.

Dát is waar wij mee bezig zijn. Een revolutionair proces hier, op basis van internationale solidariteit. Een proces waarin alle opgedane ervaringen en ontwikkelde structuren samenkomen. En waarin het bewustzijn over de tegenstellingen en de wil om te strijden tot uitdrukking komen in discussie en -militante- praktijk, op vele nivo's.

Dáár maken jullie op geen enkele manier deel van uit. Jullie 'visie' is er één van terreur en dreiging, de quasi-militantie zonder inhoud.

Doorzichtig is dan ook jullie goedkope geflirt met de RaRa aanslagen, want aan de ontwikkeling van die politiek in denken en doen, hebben jullie part noch deel gehad. Die heeft óndanks jullie plaats gevonden.

Wij beschouwen jullie 'afbraakvisie' en navenante daden als kontra-revolutionair, smeriswerk in feite.

Maar netzomin als de smeris zullen jullie ooit in staat zijn ons te blokkeren.

Wij hebben met elkaar structuren ontwikkeld waarin op basis van inhoud, vertrouwen en inzet gewerkt wordt. En die structuren zullen groeien, ook nu, in het dealen met jullie krankzinnige destructie.

Jullie hebben niets te verliezen, schrijven jullie, dat klopt, want jullie staan nergens voor, behalve voor de platte Rambo-terreur. Wij hebben een hoop te verliezen en zullen nooit toestaan daar ook maar één vinger naar uit te steken.

Wij zullen onze strijd op volle sterkte voortzetten.

VOOR INTERNATIONALE SOLIDARITEIT EN REVOLUTIONAIR VERZET!!!

STAATSLIEDEN OP HULP

Jack en Theo te horen over de Staats

Het nu volgende stuk is geschreven vanuit de Staatsliedenbuurt over de toestanden van de laatste weken en hoe de discussies daar in de buurtvergaderingen lopen.

6 oktober 16.00 uur komt alarm binnen voor de Eerste Hulp. Dat is ook het moment, waarop duidelijk wordt, dat het slot wat de onderzoeksgroep erin had gezet, die ochtend weer terug gewisseld was. Gezien de ervaringen met de OZG binnen de eigen buurt, (Staatsliedenbuurt), ~~zijn er~~ toch nog 5 à 6 mensen helemaal naar Oost gegaan. Bij een normaal kraak- of ontruimingsalarm zouden dit er minder zijn geweest. In Oost aangekomen blijkt dat onze grote vriend Theo weer eens ouderwets te keer is gegaan. Met traangas en al. Binnen wordt de toegesnelde mensen de situatie, over wat er tot dan gespeeld heeft, uitgelegd. Op dat moment werd er nog uitgegaan van het (achteraf) naïeve idee, dat de OZG op z'n minst aanspreekbaar zou moeten zijn voor de gebruikte methodes (tot dan: binnenvallen in mensen hun huis en het bewerken van mensen met traangas). Maar even later kwam het bericht binnen dat een deel van de OZG, Slagerzicht/Frontline kort en klein had geslagen. Ondertussen was het 18.15 uur en het was duidelijk dat de OZG een ontwikkeling in gang had gezet die elk overleg op dat moment totaal overbodig maakte. Om dit idee nog eens extra te bevestigen ondernam de "versterkte" (13 personen) OZG een hernieuwde poging om de Eerste Hulp gewapender hand te veroveren.

Op hun aftocht namen ze een verbouwereerd achtergebleven persoon mee naar de woning van Bernhard. Uit deze "nieuwe lijn" van de OZG kunnen we in ieder geval konkluderen, dat ze verder gaan in hun verhoor methodes, dan het gebruikelijke leeggooien van suikerzakjes. Waar brood en spelen niethelpen om "krakers te diciplineren, daar gebruikt de OZG dreiging met elektroshocks. Een reactie kan niet meer uitblijven. Er wordt besloten die avond om 1/2 12 een stedelijk in de Eerste Hulp uit te roepen. Om 9.45 uur wordt de eerste persoon van het Kraakspreekuur Staatsliedenbuurt door 4 personen van de OZG (w.o. Jack) in elkaar geslagen. De maat is vol. 's Nachts om 2 uur gingen de ruiten van de Bak eruit, word de inboedel verpoeterd en werd en passant een Bakfiets meegenomen. De Bak is hun al langer dan een jaar ongebruikte, op basis van een kosekwent afwijzende houding ten opzichte van alle vormen van reformisme, gehuurde krakersbolwerk. Je vraagt je af, waarom ze de Bak zelf niet gekraakt hebben. Het stond al zolang leeg. Even later gingen de ramen van Theo eruit en waren er wat korte schermutselingen. We kwamen echter niet voor schermutselingen, met de smeris als lachende derde en dus taaide we weer af. Het was alleen een seintje van genoeg is genoeg. In Oost werd de woning van Bernhard grondiger aangepakt. Wie zijn huis als gevangenis gebruikt is net iets sicker dan de rest en dus de reactie dit erger.

Al het bovenstaande gebeurde in het kader van zg. stedelijke ontwikkelingen, behalve de persoon van het kraakspreekuur Staatsliedenbuurt, die om 9.45 u. in elkaar geslagen was. De volgende dingen gebeurde in de Staatsliedenbuurt, in het kader van wat waarschijnlijk "de politieke strijd van de OZG in de buurt" genoemd kan worden.

In de rest van de stad werden plannen gemaakt om gerichtere tegenacties te ondernemen. Bij ons in de buurt werden mensen door Theo, Jack, Eelco, Paul knipsel, Jeroen en Hilco gevolgd, opgewacht in portieken getrokken en in elkaar geslagen en met traangas beneveld. Een wereld van verschil met de rest van de stad (afgezien van Oost). Het resulteerde erin,

dat mensen uit de Staats, zeker in het begin bij stedelijke vergo's het gevoel hadden dat er over heel iets anders gepraat werd, dan over dat wat op dat moment akkuut was in de buurt. Spontaan ontstonden buurtvergaderingen waarbij de probleem stelling heel anders lag, dan op het stedelijk. In eerste instantie waren er mensen die zich afvroegen of de gebeurtenissen in/bij de Eerste Hulp en Frontline/Slagerzicht wel een buurtprobleem was, zodat we als buurt (in dat stadium) alleen maar over die persoon die door 4 man in elkaar geslagen was, hoefden te praten. Men dacht toen dat dit een incidentje was. De volgende dag werden een aantal buurtbewoners staande gehouden in portieken gezet en bedreigd door Theo en Jack en werd hun te verstaan gegeven:

- 1 Eerste Hulp terug
- 2 f 5000,- schadevergoeding
- 3 bakfiets terug

Het was nu in ieder geval voor iedereen op niet mis te verstane wijze duidelijk geworden, dat incidenten in de buurt wel degelijk te maken hadden met wat er elders in de stad gebeurde. Dit vooral vanwege de eerste eis. Op een buurtvergadering valt daar natuurlijk niet over te praten. 's avonds werden 5 mensen aangevallen door Jack, Theo en Paultje knipselkrant. Ze werden met traangas bespoten en kregen daarna een paar tikken, zodat duidelijk werd dat de OZG het signaal bij de bak en bij hun thuis niet hadden begrepen. Op de buurtvergo werd eerst gepraat over wel of niet met de OZG onderhandelen. Vanwege hun belachelijke eisen werd er niet op ingegaan. Redenen daarvoor: Eerst Hulp is niet de eerst zorg van kraakgroep overleg Staatslieden buurt. f 5000,- glasschade vergoeding is achtelijk. Daar bij komt dat de Bak gehuurd is en dus een glasverzekering heeft via de woningbouwvereniging. We weten niet waar de bakfiets is. Het is sowieso, gezien de situatie (dreigementen en erger) achtelijk om te onderhandelen. Er moet namelijk gehandeld worden.

RETOUR

Omdat er besloten werd niet in te gaan op hun eisen, moesten we dus rekening gaan houden, met een vorm van dagelijkse terreur. Gepraat werd dus over hoe we ons als buurt zo kunnen organiseren, dat we hun methodes kunnen weerstaan. Niet iedereen voelde zich even bedreigd en zag dus niet de noodzaak in van een verdergaande minder vrijblijvende organisatie structuur. Op die manier werd min of meer duidelijk dat de mensen die bedreigd werden er alleen voor kwamen te staan. Op het stedelijk werd dit niet voldoende uitgelegd en er werd nog steeds uitgegaan van incidentjes in plaats van het systematisch mensen opzoeken en aanpakken wat ze in werkelijkheid deden. De volgende dag werd een persoon tot twee maal toe door Theo aangevallen. Bij iemand anders werd ingebroken door Theo en Jack en werden zijn sleutels, rijbewijs en bakfiets meegenomen. In de buurt werd nu eindelijk duidelijk dat het wel om systematisch geweld ging. Het aantal mensen dat bedreigd werd en/of gepakt was al opgelopen tot 12. Op de buurtvergadering was het animo om ze direkt terug te pakken nog steeds klein. Er zijn toen een aantal standpunten ingenomen over de methodes van de OZG. Waaronder "Terreurmethodes zullen niet meer getolereerd worden. Gezien de feitelijke situatie op dat moment was dit niet meer dan een holle frase. Verder is ook gesproken over massaal aangifte doen bij de politie. Niet zozeer om hun via strafrecht aan te laten pakken als wel met de gedachten op langere termijn. Bij de discussie over de situatie op dat moment werd duidelijk, dat de situatie wel weer zal normaliseren, maar dan alleen om dat hun methode niet lang vol te houden is. De dreiging zou dus blijven, zolang zij in de buurt wonen.

Konklusie: de buurt is te klein. Om terug te komen op het voorstel van aangifte doen. De laatste jaren is er in de rechtsspraak een ontwikkeling, die verkrachters/gewelddadige gekken enz een straatverbod oplegt. Vereiste hiervoor is wel dat er aangifte gedaan zou moeten worden. In concreto zou dit betekenen dat Jack en Theo op termijn zouden moeten verhuizen. Hier is verder niet over gepraat, omdat het eigenlijk te gek is om over te praten en het zou het zwakste zwakte bod tot dan toe zijn. De discussie was op dat moment dus aanbeland op het punt: doen we de zaak (gedeeltelijk) uit handen of knappen we het zelf op? Het werd dus het laatste. Nu konden we weer verder praten over hoe we dit besluit zouden invullen. Over hoe we ons gingen organiseren op een praktische manier: hun opwachten, verbeterde alarmsystemen, plaatsen waar mensen die ze willen pakken

kunnen wachten enz. En weer bleek dat de meerderheid niets voor zo'n verdergaande manier van jezelf organiseren voelden. Voornamelijk omdat de meeste mensen de angst toch wel goed te pakken hadden. Men was voornamelijk bevreesd voor het feit dat men herkend zou kunnen worden en het idee dat dit konflikt zich tot over de lengte van jaren kan uitstrekken. En toch was dit de kern van het probleem. Als je je niet organiseerd sta je er in je eentje voor en duurt het inderdaad jaren. Binnen de groep die bedreigd worden door Theo en Jack ontstond een scheiding tussen de mensen die wel verder willen organiseren en degene die dat niet willen. Wat hierin ook een zekere (zij het wat minder uitgesproken) rol speelde, was hoe het kraakspreekuur tot dan toe gefunctioneerd had. Er is nauwelijks nog sprake van een vanzelfsprekendheid dat we praten over hoe we problemen gezamenlijk oplossen. De Staatsliedenbuurt is wat betreft (niet) ontruiming vaak genoeg in het nieuws geweest. Het zogenaamde doorbraak beleid van v. Thijn heeft niet geresulteerd in een ontruimingsgolf. Het grootste deel van de (ex) krakers heeft tegenwoordig een huurkontraakt en is dus met stille trom gelegaliseerd. De meeste kraken die nog gezet worden, worden met het oog op legalisatie gezet. Als het allemaal lukt met die legalisatie, dan wordt dit als een succes gezien. Vele incidentiele succesjes tegen over weinig ontruiming geeft toch een positieve balans. Probleematischer wordt het als de eigenaar/gemeente de ontruiming daad-

werkelijk doorzet. Alle activiteiten Alle activiteiten vanuit de kraakgroep worden gezet op de ontruiming zelf (stencils uitdelen, laten we ons wegslepen of gaan we vechten? In plaats van op het voorkomen daarvan. Dit laatste kan natuurlijk een taktische overweging zijn, maar er is wel een tendens om het besluit om nu daadwerkelijk actief te worden, konstant voor zich uit te schuiven. Deze kollektieve besluiteloosheid is ook onderdeel van de impasse, waarin we nu verkeren. Het blijkt gewoon, dat als we toch weer iets voortvarender te werk willen gaan (met misschien echte successen in 't verschiet), we onze structuur zullen moeten veranderen, in ieder geval in die zin, dat er adequaat gereageerd moet kunnen worden op kalamiteiten. Over hoe we dit moeten doen daar kunnen we het de komende weken op buurtniveau over hebben. Dit zijn dingen, die nu min of meer naar voren komen omdat we nu voor een situatie geplaatst staan, waarop ook adequaat gereageerd moet worden, en dan merk je pas hoe je zo'n organisatie ontzettend kan missen.

Alles moet van het begin af aan worden aangeleerd en opgebouwd. Tot aan vergaderen toe. Ook dat blijkt. De een heeft natuurlijk een grotere bek dan de ander, en kan zijn verhaal beter doen, stotterd niet enz. Of vergadertechniek. Het probleem is dat we vastgeroest zijn in structuren, die misschien ooit effectief waren, maar waar je het nu niet meer mee redt. Dat is een inzicht waar steeds meer mensen toe komen. Om die reden is het goed om vaak met elkaar te praten hierover. Op vergaderingen wordt te vaak gepraat o-

theo

DE ONDERZOEKSGROEP ONDER DE LOEP

DE ONDERZOEKSGROEP

De problemen die de laatste jaren bestaan vanuit de zg. onderzoeksgroep, zijn eindelijk een beetje duidelijk onder de aandacht gekomen. De affaire in Nijmegen vorig jaar was schijnbaar niet voldoende om bij de vele meer en minder betrokken krakersters in de diverse buurten en steden de alarmbel te laten afgaan. (Dit zegt wel weer het nodige over solidariteit en politieke betrokkenheid).

Maar o.k., het is zover, er kwam geen eind aan het ge-etter, en het laatste incident heeft wat mij betreft voor de zoveelste keer de deur dicht gedaan. Het viel me op, dat eigenlijk maar heel weinig mensen weten dat de centrale figuren uit de onderzoeksgroep al veel langer bezig zijn met dergelijke stalinisties georiënteerde manipulaties en theorieën. Niet zo vreemd overigens; als je ontdekt hoe de machtsstructuren in onze samenleving werken, blijkt dat je met relatief weinig mensen een waanzinnig grote invloed kunt uitoefenen. De brutalen hebben de halve wereld, als ze slim genoeg zijn en geen scrupules hebben t.a.v. machts spelletjes. Met een beetje psychologies inzicht zijn de meeste mensen heel makkelijk bespeelbaar en te gebruiken. Er wordt naar mijn mening te weinig nagedacht over dit probleem en het is maar heel vaag bekend wat de achtergronden zijn, zowel in ideologie als in de praktijk.

Sommigen hebben jaren met Theo en Jack samengewerkt zonder door te hebben voor welk spelletje ze werden gebruikt. Zelf hebben ze ook altijd ontkend specifiek politieke idealen te hebben, dit gebeurde uit tacties oogpunt. De onderzoeksgroep zie ik alleen als onderdeel van het manipulatiespel dat enkele oud-gedienden binnen het kraak-annex-radikaal-linkse-vergader-circuit spelen. Zij hebben wel duidelijker stelling genomen en het stalin-stempel voor lief genomen (best een kick eigenlijk, zo'n Stalin-portret aan de muur; het toont de arrogantie).

Vreemd, gezien de vroegere undercover-theorie. Het bleek tijdens de stedelijke vergaderingen dat bijna niemand lang genoeg meedraait om te weten dat er al jaren geleden dergelijke excessen zijn aangericht door Theo en het groepje mensen dat hij controleerde.

Het verloop is groot, maar weinig mensen draaien langer dan enkele jaren mee. Weenigen weten van de rol van Theo in de periode rond 1980. Daar weet ik uit eigen ervaring het nodige van, maar ook in de Nieuwmarktrellen van '75 deed ie al zijn uiterste best om zich als de grote leider van het verzet te ontpoppen.

De meeste actieve mensen houden het na een paar jaar voor gezien, (vrijblijvendheid). Al dan niet totaal uitgeflipt op het interne gekonkel en eindeloze ge-ouwe-hoer dat sinds '80 de zg. kraakbeweging, in ieder geval het verzet hebben verziekt. Daar hebben Theo en Jack en hun ML-kameraden in het kader van (noem maar op) het ontsteken van de klassenstrijd, zeker geen geringe rol in gespeeld. Toch was er altijd wel tegenvuur maar niemand zat verlegen om interne ruzie, en dat is een feit; Theo trok veel macht naar zich toe, maar hij deed tenminste wat en kreeg van heel veel mensen ook de leidersrol opgedrongen. Dat is de andere kant van de medaille, die ook belangrijk is.

Die bonzen hebben hun positie kunnen opbouwen bij de gratie van het politieke onbenul en gebrek aan verantwoordelijkheid en inzet van een groot deel van dat wat met zoveel poeha tot kraakbeweging werd gedoopt. Voor de eerlijkheid moet dat ook gezegd worden, maar het doet niets af van het feit van het misbruik van hun macht en het gebruiken van de kraakbeweging in een belachelijk streven naar een revolutie naar Marxisties-Leninisties-Stalin-model. Wij zijn de voorhoede en namens de onderdrukte kreperende massa's in de derde wereld meten ze zich een mateloze arrogantie aan t.o.v. mensen, gebruik van middelen en moraal. Het doel, de bevrijding van de mensheid, heiligt alle middelen. Dat is het soort betonnen logica waaruit hun wereldbeeld bestaat, maar die nog nooit gewerkt heeft en ook niet zal werken. Het probleem van hiërarchievorming en de verstarring van anti-autoritaire organisatie vormen in de praktijk is een discussie op zich. Maar ik hou me hier liever bezig met de praktijk en implicaties van het misbruik van autonome samenwerkingsverbanden. Onder valse mom pragmaties te zijn maar ondertussen een soort geheime leer er op na houden. Als ik dronken ben kan ik zelfs redeneren dat zij infiltranten zijn namens de m.l. ideologie, zoals er infiltranten van de Nederlandse staatsmafia actief zijn. En, wat doe je met infiltranten?! Juist, nekschot!

Zo kun je iedere bestialiteit funderen met betonnen argumenten waar geen beweging in te krijgen is; ieder redenering is om te draaien. De waarheid is van schokbeton bij sommige mensen, ze zien geen betrekkelijkheid of nuance. Er is maar één waarheid, de hunne, en als het moet gaan ze over lijken.

Op beslissende momenten in het verleden was altijd opeens Theo present, of Jelle of iemand anders uit het KEN-ML-circuit, om de zaken even duidelijk te stellen, kontakten met de pers te leggen, de-ëscalerende voorstellen van de zg. zachte hap van a-politieke krakers te verijdelen. (Waaronder iedereen die hen niet zonder meer stroop aan de bek smeert).

Op een vaag samenraapsel als het stedelijk vrijwel altijd geweest is, kunnen diegenen met de nodige vergader-ervaring, vaak m.b.v. onderlinge overeenkomsten en afspraken, en zeker in tijden van grote spanning, de zaak volledig in de hand hebben zonder dat het echt opvalt. Een kwestie van vóór-overleg met enkele getrouwen, en vergadertechnieken.

Wat ik hier zeg is gebaseerd op mijn eigen ervaringen met hen die zich geheel ten onrechte de 'opbouwers' van de oude beweging noemen.

De 'politieke vleugel van de A'damse kraakbeweging' noemden zij zich vorig jaar nog, nu inmiddels vervalt dat 'A'damse', de kraakbeweging zou zijn gecorrumpeerd, er wordt verondersteld dat in 1980 de kraakbeweging een doelgericht politieke aktiebeweging zou zijn geweest, met vaste structuur en daardoor daadkrachtig en succesvol in de praktijk van het verzet.

Daarbij wordt gepretendeerd dat de massaliteit en impact van het verzet toen veroorzaakt was door dezelfde personen die zij nu vertegenwoordigen. Zij hebben dus een heel duidelijke visie op het verleden om dit soort statements te kunnen maken en er hun houding op dit moment uit te rechtvaardigen. Het beeld dat van ontwikkelingen indertijd geschetst wordt is niet te verifiëren door de velen die het toen niet van dichtbij hebben meegemaakt. Het kollektieve geheugen van de kraakbeweging blijkt verbazend kort van stof. Ik zelf vind in de visie die zij geven op de beweging rond 80 niets reëls terug. Wel geeft het duidelijk het ideaal beeld weer van een aktiebeweging zoals Theo en co. in 1980 al voorstonden. (Toen was het zo en nu zou het weer zo moeten). Het ontstaan van een zo krachtig verzet in 1980 in verschillende Europese steden was te danken aan een samenloop van allerlei factoren. De rol die Theo zich daarbij toedenkt als grote katalysator van het verzet wordt door hemzelf en aanhang enorm overdreven. Hij mag dan zijn rol hebben gespeeld in het op de spits drijven van de indertijd ruimschoots voor handen zijnde onvrede en het vormgeven van "de grote bluf" als taktiek d.m.v. de houding naar de pers toe, kortom de beeldvorming en de psychologische oorlogsvoering. Maar dat

image is net zo goed door anderen gevormd. De inzet en de bereidheid van een grote massa mensen om daadwerkelijk en gewelddadig verzet te bieden is naar mijn mening het enige dat echt zoden aan de dijk heeft gezet. En niet de zogenaamde degelijke organisatie structuur of vergaande politiek bewustzijn, zoals verondersteld wordt. In werkelijkheid is het altijd al een vaag en onsamenvattend stuk sub-kultuur geweest. Ook in 1980 was verreweg het grootste deel van de "kraak beweging" a-politiek en niet geïnteresseerd hun persoonlijke situatie te vertalen in politieke actie. Ook toen al dus verraad alom, als we hun definitie van verraad bekijken. Om nog maar niet te spreken over echte verraders, de infiltratie namens de staat. De gematigde en ongeïnteresseerde types lieten meestal niet veel van zich horen op vergaderingen en zo konden degenen die de confrontatie aan wilden gaan dat ook doen. Ik vind dat geen enkel probleem, wie wil vechten gaat vechten en wie niet mee wil blijft thuis, grof gezegd komt het daar op neer. (Zo zie ik ook geen verschil tussen gewelddadige acties en niet gewelddadig verzet) Het idee van een soort demokratiese besluitvorming waarbij de meerderheid de minderheid voorschrijft wat te doen. Het is een ontzettend diep ingeworteld dogma in onze kultuur wat gelukkig de kraakbeweging nooit echt in zijn greep heeft gekregen.

Zelf voel ik me nooit bevoegd mensen te veroordelen die bang zijn of om andere redenen niet die konsekwenties trekken als ik. Het is jammer maar het is niet anders. Ik kan hen beschuldigen van lafheid, verraad, politiek onbenul en wat al niet meer, maar dat doet niets af aan hun vrijheid een eigen mening te hebben en een vrije keuze te maken, zolang ze mij dat ook maar laten doen, en afzien van (psycho) terreur en provokatie en eskalatiekomplottheoriën, zoals de groep van Theo zo graag probeert toe te passen. Ook ik heb me vaak verraden gevoeld, maar dat doet aan het principe niks af.

De zo roemruchte kraakbeweging van '80, waar zij zo graag mee pochen en pretenderen die te hebben aangevoerd, en als ideaalbeeld stellen in tegenstelling tot de situatie nu, heeft nooit bestaan, behalve in hun fantasie. De kraakbeweging, hun kraakbeweging is niet verworpen, maar is nooit iets anders geweest dan een 'subkultuurtje van vriendenklups'. Die zg. oorspronkelijke doelstellingen van de beweging zoals zij die nu stellen, waren de doelstellingen die Theo & Co aanhingen, maar die nooit algemeen geaccepteerd zijn. In het stukje uit de zwarte van vorig jaar lees ik dat er aanvankelijk een onderzoeksgroepje vanuit de groep rond de Okheghestraat gevormd werd om het doorslaan van Timo te onderzoeken en dat vervolgens enkele oudgedienden het groepje kwamen ver-

sterken. Als ik dat lees weet ik al hoe laat het is. Daar moeten mensen als Theo, Jack of Frans-Rein of Eelco achterzitten, het kan haast niet anders, daarvoor ken ik hun werkwijze goed genoeg. Het moet wel bijzonder goed geboterd hebben deze keer gezien de botte en van elke takt ontane wijze waarop ze het spelletje deze keer spelen. Hoewel, al in 1980 was Theo bezig met dit soort plannetjes, en had die ten dele ook al verwezenlijkt met zijn groepje vertrouwelingen uit de staats.

Theo zag de kraakbeweging alleen als een gebruiksvoorwerp in zijn idee van revolutionaire strijd, de beweging moet gepolitiseerd worden dat was altijd al één van zijn stokpaardjes. Dat wil zeggen gestructureerd volgens strak en centralistisch model, dogmatisch en intolerant en moet worden aangewend als onderdeel van de klassenstrijd en is daar aan ondergeschikt. Afezien van een oordeel over deze visie en de beweegredenen om dergelijke ideeën vorm te geven, blijkt hieruit dat zij altijd van een dubbele moraal zijn uitgegaan tot kort geleden, zonder daar ooit openlijk voor uit te komen. Het kanaliseren van onvrede en verzet is één van de belangrijkste tactieken van dit soort lui. Infiltratie in actiegroepen en basisbewegingen en het geleidelijk overnemen van besluitvorming. Het vormen van een soort netwerk of spinnenweb van invloedrijke- en machtsposities in de praktijk ten

Politieke Risicoanalyse

ter bepaling van het investeringsklimaat

Het keerpunt-catastrofe-model brengt vrees en woede in beeld als tegenstrijdige, agerele beïnvloedende factoren (geval 4):

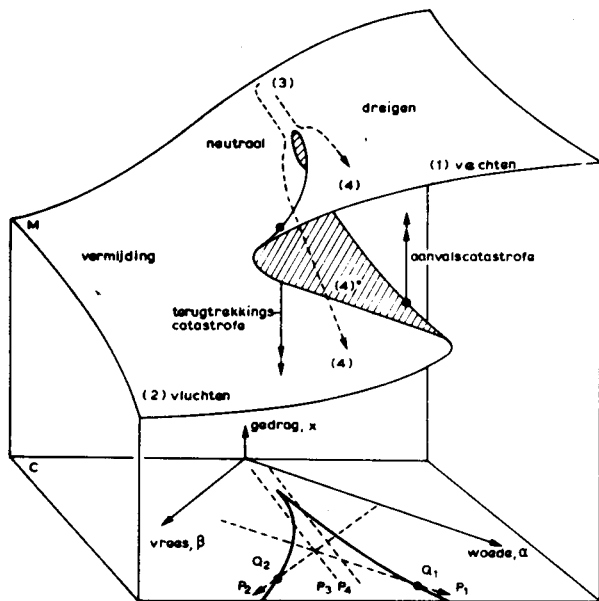
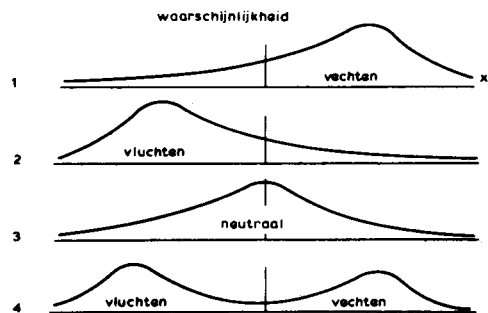

Fig. 2. Voorbeeld van een catastrofe-model met één gedragsdimensie – vechten óf vluchten – gebaseerd op twee parameters: woede en vrees. Kans op agressief gedrag:

Geval	Beweegreden	Meest waarschijnlijk gedrag
1	uitsluitend woede	vechten
2	uitsluitend vrees	vluchten
3	geen van beide	neutraal
4	woede en vrees	vechten of vluchten

(Een keerpuntmodel is een rekenkundig model met één onbekende (x) en twee variabelen (alfa en beta) volgens de vergelijking: $f = 1/4 \times x^4 - (alfa) \times x - 1/2 (beta) \times x^2$)

uit:

EB (EconomienBlad)

JAARGANG 2 - 10 DECEMBER 1980

EB

Kraakpiramides en instituten?

Gezamenlijke kraakgroepen bestaan niet. Iedere gek kan zich zo noemen (en dat gebeurt!). Voor verklaringen die onder die naam worden uitgebracht (dus ook een beetje onder de mijne), daar schaam ik me soms dood voor. Gezamenlijke kraakgroepen dat is gewoon een kraaker of desnoods een groepje kraakers. Het sok is niet veel anders. "Het sok heeft besloten..." Het sok besluit niets. Het sok is een groepje kraakers dat toevallig weet dat er sok is (ik krijg het nooit, echt nooit te horen). Kortom, het is een toevallig samenraapseltje van personen.

Op kraakvergaderingen zijn er mensen die meer zeggen en mensen die meer invloed hebben dan anderen. Ze heten bijvoorbeeld Theo... Als een onbekende

een voorstel doet, dan wordt er niet geluisterd of het wordt afgewezen. Als 'een leider' precies hetzelfde voorstel doet, wordt het wel serieus genomen.

Als een buurtvergadering besluit ergens een pamflet over te schrijven, nemen een paar personen dit karwei op zich. Ze stellen richtlijnen op, een kleiner groepje schrijft en een persoon typt. Inmiddels is het misschien een volledig andere tekst geworden als de bedoeling was. Iedereen heeft zulke ervaringen.

dienste van de geheime voorhoede van het proletariaat, tegenwoordig vooral gefixeerd op de anti-imperialistische strijd. In dat kader zijn alle middelen die op een bepaald moment effectief blijken gerechtvaardigd. Namens de miljoenen die hongeren geen scrupules ten aanzien van de door konsumptie en vervoermaatschappij gecorrumpeerde sub-kultuurtjes die het praktische vorm geven aan hun idealen en verworven vrijheid hier en nu niet wensen uit te sluiten voor een ver en vaag ideaal als een wereldrevolutie.

Het stigmatiseren van het verzet, het schematiseren en het concrete begrip "de kraakbeweging" was zowel voor Theo van groot belang om een vaste structuur te kunnen vormen en de beweging te kunnen richten, als ook voor de andere belanghebbende bij het vormen van een concreet te definiëren begrip "kraakbeweging", de Nederlandse staat. Theo had de controle over het persgroepje dat verklaringen gaf namens eerst de gezamenlijke kraakgroepen en daarna de Amsterdamse kraakbeweging. De media namen dit begrip direkt over, het beestje moest tenslotte een naam hebben. En zo werd de mythe geschapen van het bestaan van DE kraakbeweging, wat veronderstelde dat van een eenduidige politieke lijn sprake was, en van een vaste organisatiestructuur met centrale besluitvorming.

Het gebrek aan centrale organisatie maakte zowel het zwak van de beweging uit maar ook de kracht lag hierin. Het ongrijpbare niet te voorspellen karakter van het verzet maakte het voor het starre staatsapparaat moeilijk de zaak onder controle te krijgen. Vaste structuren in het verzet zijn kwetsbaar en voorspelbaar in hun werking. Eerst diende de opstandige menigte gedefinieerd, omlijnd te worden waarna een onderverdeling kon worden gemaakt van de verschillende ver-

onderstelde stromingen binnen dat denkbeeldige begrip kraakbeweging. Daarna konden de zo genaamde hardliners worden geïsoleerd van de achterban (die was niet gering toen in tegenstelling tot latere jaren). De uitgebreide hetze door de media schetste een beeld van een uit verschillende meer of minder radikale stromingen bestaande beweging. Des te gemakkelijker werd het een radikale harde kern te veronderstellen die met specifiek politieke doeleinde de kraakbeweging als middel gebruikte als springplank. Wij vonden dat indertijd deze onderverdelingen lachwekkend volstrekt irreëel. Waar we echter aan voorbij gingen was het feit dat iedereen gedwongen werd in het door de staat geschapen schema een keuze te maken. Voor of tegen gewelddadig verzet. De beeldvorming door de media werd in steeds sterkere mate werkelijkheid. De begrippen kraakbeweging als instituut en harde kern raakte ingeburgerd, en werden ook in eigen kring geaccepteerd.

Eigenlijk kan ik me best voorstellen waarom Theo een zo grote kater heeft overgehouden aan de kraakbeweging, die hij dan ook maar zo snel mogelijk helemaal omzeep wil helpen. De gebeurtenissen waren ook hem boven het hoofd gegroeid, voldeden niet aan de theorie, bleken niet voldoende te kanaliseren. De pvda kon rustig haar strategie opstellen. De staat toonde haar macht sloeg terug, wakkerde de angst voor de konsequenties aan die bij velen begonnen te leven. Voor verdeeldheid zorgde de pvda door repressieve tolerantie door aankoop van een paar panden. Van het zogenaamde sociale gezicht van de kraakbeweging was weinig over. Tuig en anarchisten waren het. Daar kon ook Theo niks meer aan veranderen met zijn pr kontakten naar de pers. Zijn plan was mislukt.

Kortom: er wordt door personen over andere personen besloten in een hiërarchische omgeving. Bij ons wat minder duidelijk dan bij de maatschappij, maar de tendens is aanwezig. Willen we de maatschappij aantasten (aldus macht en elites) dan moeten we personen uit de elites aanvallen. Hoe kan je dat doen?

Uit kraak
kraak 47 eind
1980

POLITIEK VERPESTE KLEUTERS

De tijd is ergens in de nacht van woensdag op donderdag. De plaats ergens in A'dam.

Bijeen rond de ronde tafel zetelen negen illustere personen. Drie anderen lopen wacht op strategische punten in het huis. De rest is te laat.

De laatste handelingen worden verricht, de spullen nog eens nagekeken. Zenuwachtig tikken de knuppels op hun laarzen. Helmen op en onder het zingen van de intercruciale: hop-hop-hop de deur uit!

Na een half uur stappen arriveren ze op de plaats van Bestemming. Elf lopen snel naar de afgesproken uitkijkposten. Eén loopt naar de bewuste voordeur, kijkt nog een keertje om zich heen en slaat dan toe. Bliksemsnel pakt hij zijn tube en, O, Weemoed (net als in de gloriedagen), hij smeert een beetje lijm op de deur. Wegwezen!!! Via verschillende vluchtwegen verdwijnen ze in de nacht. Gelukt, aan de vijand is een grote klap uitgedeeld.

Moe, maar voldaan vallen ze in slaap en dromen ze verder:

"Toen...ja toen! Toen was 't allemaal nog goed. Eind jaren zeventig, begin jaren tachtig. Toen was 't allemaal anders. Toen...ja toen! Toen hadden we tenminste nog wat te zeggen..."

POLITIEK
VERPESTE
KLEUTERS

HET KRAAKT IN ZÜRICH

Verdwaald in Europa valt mijn oog op de tekst:

"Willkommen zu Babylon"

Opgeschreven door mensen die zich ook ergeren aan het poenige Zwitserland?

Als je noordwestelijk van het station de bordjes Konradstrasse volgt, kom je in de buurt van de Limmatstrasse, in Kreis 5, waar krakers op nr.28 een oude metaalwarenfabriek, van Meyer en Co., hebben omgetoverd in een café, een koffiehuis, en een woon-info-centrum.

En dat allemaal in een paar dagen. In en om het, op dit moment enige kraakpand in Zürich, drinkt de buurt, en sympathisanten en toeristen, koffie op het terras op straat.

Terwijl de bediening de tafeltjes afneemt hoor ik dat de "Gruppe Meyer en Co.". 15 mannen en vrouwen, de Limmatstrasse 28 gekraakt heeft om er een woon-werk-project te kunnen realiseren, met een koffiehuis, een drukkerij, een woon-info-centrum annex een multifunktionele ruimte voor exposities e.d.

Huidenstraatruuk in der Schweiz.

De situatie rond het pand is gekompliceerd.

De stad Zürich wil het kopen van bouwbedrijf Hatt-Haller, de landelijke bouwmafia, om er een bestemmingsplan door te drukken voor de aanleg van een weg en city-vormige blokkendozen.

Vreemd genoeg is de overdracht van het pand van Hatt-Haller naar Stadt Zürich geregeld in een ontroerend goed ruil tussen de Migros, een winkelconcern op agrarisch gebied, en de Stadt Zürich. Waarschijnlijk moet Hatt-Haller optreden als stroman, in ruil voor een bouwopdracht van de Migros.

De Stadt Zürich prest Hatt-Haller iedere dag telefonies om toch een ontruiming te vorderen vóór 1 november, de dag van de ruil, om zodoende het pand leeg aan de Stadt Zürich over te dragen.

De Stadt Zürich is zichtbaar geschrokken toen het pand op zaterdag 17 september werd gekraakt en de krakers op maandag middels een telegram duidelijk maakten dat zij grootse plannen hadden met het pand.

Nog dezelfde avond biedt de Stadt Zürich het pand aan, aan de Handwerkers Koöperatie en aan het Social Amt voor een project voor langdurig werkelozen.

Uit gesprekken met deze organisaties en de krakers blijkt dat niemand het gebruik door drie groepen, het voorstel van de Stadt Zürich, realistisch vindt en de bewoners zien deze verdeel en heersmethode ook niet zitten.

ANTI-APARTHEIDS

Protest met maskers tegen de betrokkenheid van Zwitserse banken met Zuid-Afrika: links de hoogste SBG-baas Nikolaus Senn, rechts politiechef Hans Frick

AKTIES

IN

DER

SCHWEIZ

Protest tegen het bezoek van het gebroed Botha door ruim 400 mensen in Zürich. Bij het bezoek hadden de Botha's een gesprek met de Zwitserse staatssecretaris van buitenlandse zaken Brunner.

CH

CAFÉ

Het Handwerkers Kollektif laat zich waarschijnlijk gebruiken door de Stadt Zürich om het pand leeg te krijgen.

Samenwerking die wordt aangeboden door de krakers aan het Handwerkers-Kollektif wordt van hogerhand afgewezen.

De klok boven de deur met de tekst: Räumung: wieviel Tage noch? laat zien dat de krakers inzien dat de Bullen eens op bezoek zullen komen om het te ontruimen. De Stadt Zürich kan het pand ontruimen, maar ze zal niet de indruk weg kunnen nemen, die deze aktie op vele Zürichers heeft gemaakt.

Met grote ogen hebben die gezien hoe energiek en opbouwend deze was en dat zulke initiatieven leven.

En dat mensen, die zich verzetten tegen de drang het summum van luxe te bereiken niet alleen maar overal tegen zijn, maar ook opbouwend.

Ik heb in ieder geval geleerd dat Kaffee mit Küchli ook gereedschappen kunnen zijn in de strijd.

Grüsse aus der Schweiz

STEUNAKTIE VOOR CCC IN ZÜRICH

Farbanschlag auf belgisches Konsulat

Am Gebäude des belgischen Generalkonsulats in Zürich ist in der Nacht auf Mittwoch mit Farbbeuteln und Steinwürfen Sachschaden in der Höhe von rund 15 000 Franken angerichtet worden. Wie die Stadtpolizei Zürich erklärte, ist am Tatort ein «Bekennerschreiben» der belgischen kämpfenden Kommunistischen Zellen (CCC) aufgefunden worden, über deren Echtheit allerdings Zweifel bestehen. Das Konsulatsgebäude an der St.-Moritz-Strasse im Zürcher Stadtkreis 6 wurde von den unbekannt Tatern laut Polizei mit roter Farbe beschmiert; zudem wurden zwei parkierte Fahrzeuge beschädigt.

Im Brüsseler Justizpalast läuft zur Zeit unter strengen Sicherheitsvorkehrungen ein Prozess gegen sechs mutmassliche Terroristen, von denen vier der CCC und zwei der Volksfront für proletarische Aktion (Frap) zugerechnet werden. Den vier Männern und zwei Frauen wird eine Serie von Anschlägen gegen Nato-Einrichtungen, Firmensitze und Banken in Belgien zur Last gelegt. (SDA)

Ik ben dit, mijn volgende stuk, gaan schrijven n.a.v. mijn ervaringen omtrent de organisatie van het radicale blok in de armoededemo van de FNV 8 oktober j.l.

Het zijn mijn persoonlijke ervaringen en zodoende zijn het niet de bevindingen van de gehele voorbereidingsgroep. Hoewel ik er wel van overtuigd ben dat grote delen van mijn kritieken door de anderen worden gedeeld zoals al bleek bij de evaluatie.

Over de verzetsmarkt en de discussie-avond wil ik hier niet zo diep op in gaan, omdat daar simpelweg niet zo veel kritiek op te leveren valt. Ik wil alleen over de verzetsmarkt kwijt dat de keuze van de uitgenodigde groepen te willekeurig is geweest en veel te veel gericht was op Amsterdam. Jammer was dat twee groepen die standjes hadden besproken niet op kwamen dagen. Omdat het zonde was om deze plekken onbenut te laten hebben we hier twee andere groepen, die toevallig nog een plek zochten, gebruik van laten maken. Het is zeer de vraag of deze groepen ook een radicale (whatever that may be) politiek voeren.

Hoe dan ook; de markt, maar zeker ook de discussie-avond, was een groot succes. Meer dan 60 mensen (meest onbekende gezichten) hadden de drempel, die Vrankrijk voor niet-krakers beslist heeft, weten te overwinnen en zorgde voor een boeiende en levendige discussie. Helaas moest die afgebroken worden omdat de disko openging. In kleine groepjes werden de dis-

kussies echter nog wel enige tijd voortgezet.

Maar nu wil ik graag weer terugkomen op het blok. Ik ben begonnen met de organisatie van het radicale blok om verschillende redenen:

* Als eerste had ik de overtuiging dat de discussies over het vormen van een tegenmacht, een verdere stimulans zou krijgen in het kader van de voorbereidingen van het blok. Immers; wat is onze inhoud van onze radicale politiek als het gaat om baanlozen- en werkendenstrijd. Het schrijven van een pamflet zou onvermijdelijk tot zeer interessante en noodzakelijke discussies voeren. Het organiseren van het blok zou leiden tot het vormen van een platform waar inhoudelijke discussies plaatsvinden en waar verschillende groepen tot samenwerking en bundeling kunnen komen. Hiermee zou alleen al het proces van organisatie net zo belangrijk zijn geworden als het blok zelf.

* Hieruit vloeit voort, dat tijdens de voorbereiding, het begrip kollektiviteit meer waarde zou krijgen. Door samen te werken aan het blok en door de discussies zou zowel prakties als inhoudelijk een grotere verbondenheid ontstaan.

* Ten tweede, vond ik het belangrijk radicale politiek uit te dragen. Als éénling in een massale demo heb je niet die kracht om iets uit te dragen zoals een groep dat wel heeft. Daarom vond ik het belangrijk als groep mee te lopen in de demo. En juist deze demonstratie was belangrijk om radicale

standpunten te verkondigen, omdat er genoeg FNV-leden zijn die veel radikaler zijn dan hun leiders. Er liepen dus genoeg mensen die in principe wel oren hadden naar een ander verhaal dan wat ze al jaren horen van de leiding. En juist aar die behoefte zouden we kunnen voldoen.

* Op de derde plaats, zag ik het blok ook als één poging om ons politieke isolement te doorbreken. Alleen door op een goede manier naar buiten toe te treden

met een goed verhaal zou een begin kunnen zijn ons isolement op te heffen. Als we ons niet laten zien, zal het isolement nooit opgeheven worden. We moeten het kontakt (gesprek) aandurven met gematigden en andere radikalen. Radikale politiek moet uit de hoek van schimmige bommenleggers of gebivakeerde straatvechters. Radikale politiek moet gezien worden als een reële oplossing voor de ellende op deze aardkloot. Voor alle duidelijkheid; ik pleit niet voor het stoppen met het plegen van aanslagen of het rellen op straat. Ik probeer alleen maar duidelijk te maken dat radicale politiek ook een aanspreekbare vorm moet krijgen. Pamfletten, spandoeken, leuzen, geluidswagen en het simpele feit dat er een herkenbare groep loopt die zich nadrukkelijk kenbaar maakt als zijnde radikaal. Dit geeft de mogelijkheid tot communicatie. Met deze gedachte als basis is ook de verzetsmarkt georganiseerd.

Toch twijfel ik er ernstig aan of, bij een volgende gelegenheid het wel raadzaam is weer een radikaal blok te organiseren. Niet dat ik geen geloof meer hecht aan het nut van zo'n blok. In tegendeel zelfs. Ik heb veel eerder twijfels of het idee van een radikaal blok wel leeft onder radikale mensen.

Zo'n 1½ maand lang is er intensief aan gewerkt. Ongeveer 7000 stencils en 1000 affiches zijn er in het hele land verspreid. Er komen slechts 300 mensen op af. Niet alleen de geringe opkomst doet me twijfelen aan de haalbaarheid. Maar ook tijdens de voorbereiding kwamen er al twijfels op. We zaten met een klein klubje mensen uit Amsterdam wel hard te werken, maar reacties of belangstelling vanuit de andere steden en van andere groepen uit Amsterdam was er nauwelijks. Zo kon het dus ook gebeuren dat er beslissingen werden genomen (links af) die, na wat later bleek, niet worden gedragen door de andere steden en groepen. Op een minimale landelijke vergadering (waar naast A'dam, alleen maar afvaardigingen van Utrecht, Den Haag en Arnhem aanwezig waren) werd dit besluit teruggedraaid.

De organiserende groep zag zich voor een prakties onmogelijke taak gesteld om 2 dagen voor de demonstratie het hele plan om te gooien. Ook omdat de motivatie zo goed als geheel was weggezaakt is hier ook niet veel energie meer ingestoken (waar waren ineens al die mensen die per sé niet links af wilden?). Dit heeft heel zeker zijn weerslag op het blok gehad. Bijv. geen geluidswagen (de duidelijke functie die de geluidswagen voor links-af had was vervallen. De teksten die in de voorbereiding waren zijn niet meer uitgewerkt wegens demotivatie. Het migranten-blok had zeer dringend een geluidswagen nodig. Daarom hebben we de onze maar aan hun gegeven). Weinig spandoeken; te weinig animo (ook buiten het organiserende klubje), en zo kan ik nog wel even door gaan.

Zoals ik al zei; ik heb hele grote twijfels aan de haalbaarheid van een radikaal blok. En daar heb ik de volgende begrondingen voor:

* Desinteresse. Ik denk dat een groot deel van de zich radikaal noemende mensen botweg gewoon niet geïnteresseerd zijn in een blok. Door het uit elkaar vallen van de beweging is de onderlinge betrokkenheid sterk afgenomen. Veel mensen zijn lekker met hun eigen dingen bezig waardoor er geen behoefte bestaat om tijd en energie vrij te maken om zo'n idee te ondersteunen.

* Scepticisme. Een ander deel is waarschijnlijk wel geïnteresseerd maar is bij voorbaat al scepties. Zij zijn langs de zijlijn blijven staan en hebben na afloop gezegd: "Gelukkig heb ik daar geen energie in gestoken, want ik wist het wel, het was toch niks". En zo-

doende hebben ze zichzelf uitgeschakeld om nog enige invloed op het proces te hebben.

* Een derde groep zal een uitgesproken afwijzende houding hebben en zullen zeker het lopen in een blok zowiso afkeuren. Het is nog helemaal niet duidelijk of het idee van een blok wel breed gedragen wordt. Er is nooit een discussie geweest over het wel en wee er van.

* Stel dat er voor het idee van een blok wel interesse is. Dan nog is het moeilijk om zo iets goed te organiseren omdat er simpelweg de structuur voor ontbreekt. Het is ons heel moeilijk gebleken om andere steden te betrekken bij de organisatie of goed voor te lichten. Het bleef in de meeste gevallen beperkt tot het verspreiden van affiches en stencils.

Voordat er bij een nieuwe gelegenheid weer een blok wordt georganiseerd, lijkt het me raadzaam eerst maar eens duidelijkheid te krijgen op de zojuist genoemde twijfels. Pas als het 100% zeker is dat het een grote ondersteuning geniet binnen de radikale beweging, heeft het volgens mij pas zin om weer verder te gaan met het organiseren van blokken. Blijkt de ondersteuning te gering te zijn, is het zowiso zinloos geworden om hiermee verder te gaan.

Mocht blijken dat het wel zinvol is om verder te gaan dan kunnen mijn bevindingen van de afgelopen weken, wat betreft het gemis aan structuur, misschien helpen deze op te bouwen.

* Ik stel voor dat er in elke stad/regio mensen persoonlijk benaderd worden die in hun eigen stad/regio de organisatie op zich nemen, vergaderingen uitroepen, discussies voeren, mobiliseren en ander prakties werk doen.

* Vanuit deze stedelijke/regionale groepen worden afvaardigingen samengesteld die naar de overkoepelende landelijke vergo's gaan.

* Er moet pas begonnen worden met de mobilisatie als alle steden/regio's benaderd zijn en alle ins en outs besproken zijn. Geen klubje in Amsterdam die alles organiseert en daarna het land oproept (voorkomt problemen zoals de links-af-diskussie).

* Dit houdt in dat er veel tijd nodig is. Daarom is het zaak ruim voor de geplande demo met de voorbereidingen te beginnen (geen tijdsdruk laten ontstaan).

* Om alles goed voor te kunnen bereiden is er behalve voldoende tijd ook voldoende menskracht nodig. Een kerngroepje van zo'n 10 mensen is beslist noodzakelijk.

Tot 1 mei (Of niet soms).

blok 2

In de NN en in De Zwarte 112 staan resp. 1 en 2 artikelen met de nodige kritiek op het radikale blok in de FNV-demo van 8 okt.

Als één van de mensen v.d. verzetgroep oktoberrevolutie wil ik hierop reageren.

Laat ik, voordat ik op het verloop v.d. dag zelf inga, eerst nog samenvatten wat onze plannen waren. Het was in eerste instantie juist niet de bedoeling om een radikaal blok á la de anti-apartheidsdemo een aantal maanden eerder te organiseren. De bedoeling was, om de FNV'ers die demonstreerden te konfronteren met onze ideeën. Juist vanwege onze ervaringen in het verleden, waaruit blijkt dat een saaie stadswandeling en/of een blok niet echt aanspreken bij een hoop mensen, wilden we dat eens op een andere manier dan normaal proberen. De optiek: dat als we maar lang genoeg blijven blokken er op een gegeven moment wel eens een geslaagd blok uit voort kan komen, was dus niet de onze. (Zelfs als het over een paar jaar zou lukken, wat kopen we er nu dan voor). Onze andere manier had drie onderdelen: een eigen demonstratie, een verzetsmarkt en een discussieavond in Vrankrijk, waarvoor we op de markt stencils hebben verspreid.

Op de laatste 2 onderdelen hoef ik het hier verder niet te hebben: ze zijn niet ter discussie geweest en als redelijk succesvol ervaren. Anders ligt het met de demonstratie. Het plan was, om slechts een klein stukje (Beursplein-Munt) met de FNV-demo mee te lopen en dan linksaf te slaan om bij de AMRO-bank en de Nederlandsche Bank wat symbolische acties uit te voeren: symbolisch voor onze wens tot verdergaand verzet. Zo zouden we niet achter de FNV-leiding aanlopen. Door duidelijk te maken waarom we dit deden (stencils, geluidswagen) wilden we bereiken dat de mensen die rechtdoor liepen na zouden denken over hun redenen daarvoor. Het gaat er hier niet om nog eens de discussie over te doen welke van beide plannen nu het beste was (rechtdoor en bloc, of links-af). Volgens mij hadden ze allebei hun voors en tegens. Maar belangrijker dan een plan is of mensen buiten de voorbereidingsgroep actief willen meewerken om het tot een succes te maken. Het idee voor een eigen inbreng in de FNV-demo sloeg echter nauwelijks aan. Vanaf begin sept. werden vergaderingen belegd, die ook werden aangekondigd en waarvoor groepen werden uitgenodigd. De reactie, vooral van buiten A'dam, was echter minimaal. De reden daarvoor ligt denk ik in het ontbreken van een visie over de ver-

OVER HET RADIKAAL BLOK VAN 8-10

VERVOLG

houding tussen de 'beweging' en de arbeidersstrijd: iets wat ook nog nauwelijks ter discussie is geweest. Na enkele weken vergaderen werd het linksaf-plan ontworpen en de eerst stencils het land doorgestuurd. Hierop kwam dan op eens 1½ week voor de demo reaktie van de 'Haagse autonomen', die opriepen om toch in blok recht door te gaan en daarvoor een actieve lobby opzetten.

Logies, dat de voorbereidingsgroep daar stevig van baalde. Hoewel ik alle begrip kan opbrengen voor de Haagse redenen, kan ik toch moeilijk begrijpen dat je op zo korte termijn, na eerst niks van je te hebben laten horen, nog eens een initiatief om wilt gooien. Bovendien kwam ook op de Haagse reaktie weinig weerklank. Uiteindelijk werd, om de eenheid te bewaren, besloten de definitieve beslissing uit te stellen tot de avond van 6 okt.

Een (slechtbezochte) landelijke vergo besloot toen om recht door te gaan. Een dergelijke zigzagkoers roept toch wel enkele vragen op over je structuur als 'beweging'. Voor een aantal van ons was de motivatie ook wel verdwenen om er nog eens tegenaan te gaan om het blok-recht door goed te laten verlopen. Tot onze verbazing waren de mensen die het nieuwe besluit hadden doorgedrukt na de vergo ook weer pijlsnel verdwenen en zagen we die pas op zaterdag weer. Blijkbaar werd van ons verwacht dat we als uitvoerend comité de besluiten verder zouden uitvoeren. Wij hebben voor de demo alleen nog gezorgd voor het minimale (spullen, spandoeken nieuwe stencils, vervoer; een geluidswagen was wel geregeld maar viel op het laatste moment door omstandigheden weg) en richtten de energie verder vooral op de markt en de avond.

De kritiek uit Venlo op de organisatie van het blok is volkomen terecht en de reden voor die slechte organisatie mag nu ook wel duidelijk zijn. Zelf vind ik, dat als je op zo korte termijn een geheel nieuw besluit doordrukt, er ook wel wat meer van je verwacht mag worden dan met een spandoek de kop van het blok te nemen. Van een idee om het podium over te nemen was mij overigens niets bekend.

Wat voor perspectief zit er na 8 okt. nog in een radikaal blok? Mensen, van wie je het toch mag verwachten, kunnen niet de discipline opbrengen om bij elkaar te blijven. Een vrolijke chaos wordt door mensen toch meer gewaardeerd dan een krachtige hechtheid. Over de bivakmutsen zal ik verder maar zwijgen. Belangrijker is dat mensen, die wel goede ideeën hebben, toch niet de verantwoordelijkheid

nemen om daariets mee te doen en mee te helpen organiseren. En bijzonder geërgerd heb ik mij aan diegene, die ons kwam vertellen dat we omwille van de eenheid recht door moesten, maar verklaarde zelf niet omwille van de eenheid linksaf te zullen staan. 8 oktober roept een hoop vragen op. We denken er alleen iets positiefs van te maken door over de antwoorden na te gaan denken. En door ons verder af te vragen, wat de relatie kan zijn tussen onze strijd als 'beweging' en de arbeidersstrijd.

De optiek: is niet door blijven blokken tot het goed gaat, maar in een blok lopen en iedere keer na afloop kijken hoe het liep. Terecht stelt schrijverster van bovenstaand artikel vast dat het niet de bedoeling is om de discussie (links-af) opnieuw in de bladen te voeren. Tevens stelt hij/zij dat het idee van een eigen inbreng nauwelijks aansloeg. Onterecht (mijns inziens), ten eerste zijn er weinig (landelijke) contacten om dit soort zaken te regelen en ten tweede vind ik dat je niet kunt volstaan met één oproep in de NN. Als je wil dat mensen actief meedoen met voorbereiden dan zul je hier zelf voor moeten zorgen. D.w.z. persoonlijk mensen uit andere steden benaderen. Ook de reden die schrijverster vaststelt klopt m.i. niet. De kritiek die mensen buiten A'dam op het links-af-gebeuren hebben kwam geen zins voort uit het gebrek aan een visie over de verhouding tussen de beweging en arbeidersstrijd. Integendeel, zeker in Den Haag waar een grote groep mensen over "links-af" heeft gediscussieerd. Wat ik zelf goed vind aan "de beweging" is dat er de laatste jaren analyses gemaakt worden vanuit andere invalshoeken als de geijkte tegenstelling kapitaal-arbeid zoals bijv. een analyse over patriarchale normen en waarden.

We hebben bewust gekozen (Den Haag) om niet links-af te gaan. Vanuit onze visie was het niet logies om links-af te gaan. Natuurlijk is het goed om te laten zien dat het FNV fout bezig is, en dat we zelf andere strijdmethoden hebben. Maar waarom zou dat niet binnen de demo kunnen, waarom moet je jezelf zonnig distantiëren van een grote demo. Als blijkt dat je radikaliteit niet binnen een demo kan vorm geven, kun je beter nadenken over een manier waarop je dit in het vervolg wel kan doen, i.p.v. kankeuren op mensen die wel met gefundamenteerde kritiek komen.

De kritiek dat het besluit werd doorgedrukt maakt me heel boos, verdrietig. Op de (slecht bezochte) landelijke vergadering hebben mensen uit Den Haag niks doorgedrukt. Belachelijk, ronduit een kwalijke manier van verslaggeving. Misschien is het wel logies dat mensen na een landelijke vergadering gelijk weer naar huis gaan. Het was geen zins taakverzuim o.i.d. Wij verwachten ook niet dat de voorbereidende groep de besluiten verder alleen zou uitvoeren. Overigens, het besluit om al dan niet links-af te slaan was op dat moment nog niet genomen. Niet alleen de voorbereidende groep heeft voor het praktische gebeuren gezorgd. In Den Haag zijn diverse spandoeken gemaakt waaronder het kopspandoek en er waren ook ideeën over de geluidswagen, helaas was die op zaterdag niet beschikbaar voor ons.

Als in A'dam de situatie (onderzoeksgroep) uit de hand loopt op het moment dat je een demo organiseert is dat zwaar klote. Ook ik snap dat het dan moeilijk is om met een klein groepje (10 mensen) een landelijk blok te organiseren. Ik zwijg niet over de bivakmutsen, ik heb mezelf aan een aantal dingen dood lopen ergeren: Ten eerste je laten opfokken door de kit, ten tweede stenen-verf gooien op het moment dat dit niet kan en ten derde dat er konstant gaten vielen in het blok en als laatste dat we zelf voor het podium niks zinnigers wisten te doen dan het roepen van "axie-axie".

Over de relatie beweging-arbeidersstrijd, ik denk dat we op dit gebied nog een hoop te leren hebben. Als ik bijv. in Londen zie dat er bij acties wel vakbondsleden en andere linkse mensen aanwezig zijn, vraag ik me af hoelang onze verbreding nog op zich laat wachten. De linken worden ook in Nederland echter al wel gelegd, we vechten tegen onderdrukking door de multi's en ook tegen het crisisbeleid van de staat. Het enige wat we (nog) niet kunnen is onze ideeën op een goede manier naar buiten brengen, d.w.z. verbreden, zonder daarbij kessessies te doen aan onze politieke overtuiging.

Laten we kijken hoe we voortaan beter samen kunnen werken, bijv. een blok organiseren. Over en weer verwijten lopen spuien zet niet zo erg veel zoden aan de dijk, de versplintering slaat toe, laten we samen terugslaan!

Pluimvee Vereniging Kerkrade

REAKTIE OP ZWARTE 112

De reactie van het zwartemans op de verslagen van de IMF picketline en de chaosdag heeft me pijn gedaan. Niet omdat het niet klopt; Slecht georganiseerde akties zijn inderdaad niet motiverend om nog eens op te komen draven. De oplettende lezerster van met name de paragraaf "verantwoording" zal echter ook al de konklusie hebben kunnen trekken dat wij het niet nog eens in ons hoofd zullen halen om met 2 mensen 4 dagen van te voren zoiets vrij grootschaligs als een picketline uit te roepen. Ik vind zijn/haar kritiek dan ook behoorlijk afdoenerig. De chaosdag lijkt me oke. Natuurlijk heeft ook deze groep fouten gemaakt. Met name het niet vermelden van een verzamelplek was voor mij de reden om niet naar Den Haag te komen. Jammer want in de meeste andere steden kon je alleen maar meesjokken aan de hand van de jongerenbeweging FNV.

De chaos-groep zal ongetwijfeld meer fouten hebben gemaakt en het is goed om daarover te praten maar niet om het in 1 regeltje af te doen. Voor mij staat voorop dat ik blij ben dat er zich nieuwe mensen aandienen die revolutionaire geestdrift op kunnen brengen.

De aktiebeweging in Den Haag ken ik niet zo goed (10 gezichten, 4 namen, 1 speciaal goeie ervaring en 1 slechte) maar ik kan al wel zeggen wat ik snap waarom de chaos-groep daar -kennelijk- nog geen aansluiting heeft gevonden. Wij zitten in Utrecht met hetzelfde probleem en ik vrees dat het iets is wat overal speelt namelijk een generatiekloof; De meer ervaren aktievoerdersters hebben met elkaar een circuitje opgebouwd en denken dat ze het zonder de rest van de wereld af kunnen.

Nieuweligen en vreemden worden met de nek aangekeken en soms zelfs letterlijk weggestuurd.

Gevolg is dat als zij al de moed op kunnen brengen om door te gaan zij keer op keer het wiel moeten uitvinden en dus van die stomme voorspelbare fouten (zullen) maken. Dit probleem van het doorgeven van ervaringen en het openstaan voor mensen is een kwestie van organisatie maar vooral hoe je met elkaar omgaat. Ik heb niet alleen een hekel aan het systeem gekregen om de "grote dingen" maar vooral om de hardheid waarmee we geacht worden met elkaar om te gaan. Het doet me bijzonder zeer om deze hardheid zo vaak tegen te

komen bij de mensen met wie ik zo graag kameraden wil zijn. Ik draai ook al weer een tijdje mee. Misschien begin ik er zelf ook al aan mee te doen om machtspolitiek te bedrijven of arrogant te zijn. Wie dat in me ziet die moet het zeggen want de revolutie die maak je met z'n allen!

Wat organisatie betreft; Ik ben voorstander van een openlijk aangekondigd maandelijks of tweewekelijks stedelijk overleg waarop besproken kan worden wie met wat bezig wil gaan zodat we als aktiebeweging onze krachten zo goed mogelijk kunnen spreiden en stomme fouten voorkomen.

Zodat ervaren mensen in kontakt komen met nieuwelingen en kennis op gelijkwaardige basis overgedragen kan worden. Het zal een lange weg zijn en we zullen ons over een hoop wantrouwen heen moeten zetten maar het is gewoon een probleem waar we aan moeten gaan staan.

Liefde en kracht. Speciaal voor de chaos-groep.

Een aktievoerder.

REAKTIE OP REAKTIE

Het was absoluut niet mijn bedoeling om wie dan ook pijn te doen met die opmerking naar aanleiding van de chaosdag in Den Haag en de IMF-picketlines. Uit de reactie haal ik dat de opmerking arrogant overkwam: de 'ervaren' aktievoerder sabelt even in 15 regels de goedbedoelde actie-initiatieven van 'nieuwelingen' neer, omdat-ie denkt het allemaal zo goed te weten, en zijn circuitje afsluit voor 'vers bloed'.

De chaosdag afdoen in één regeltje kan inderdaad niet. Daarom een toevoeging. Ik kan niets met een oproep voor chaos op prinsjesdag in Den Haag die in de vorm van een vaag stencil voor me ogen dwarrelt. Een steen-gooiende punk is de aandachttrekkende tekening, en uit de tekst valt inderdaad chaos op te maken. Met de gedachte aan verleden jaar prinsjesdag-actiedag kan ik me er wel iets bij voorstellen en ik kan er niet enthousiast over worden. Je weet niet uit welke hoek de actie komt, de diepere bedoeling erachter is nergens te vinden. Ik zie niet in waarom op dit moment chaos op prinsjesdag een goed actiemiddel zou zijn; die revolutionaire geestdrift kan ik er al helemaal niet uit halen. Dat soort dingen gebeurt vaker. Soms moet je in de krant lezen

dat er een actie in je stad is geweest (bv. recentelijk met de chileense ambassade), soms komt een oproep twee dagen ervoor of erna (art. 140) binnen. Gevolg: weinig mensen, veel frustratie en demotivatie.

Komt dat nou door een generatiekloof? Nee. Is het wantrouwen en arrogantie van de afgeschermden sien van ervaren aktievoerdersters tegenover nieuwkomers? Nee. Die sien bestaat helemaal niet.

De discussies over de politiek van de RARA, de bewegingsdiscussie, de discussies rond het radilake blok van 8-10, de discussies naar aanleiding van het proces rond René, de Shell-discussie..... vervang discussie door verdeeldheid en je hebt de stand van zaken beschreven.

Al die 'ervaren' aktievoerdersters zijn zo verdeeld als de pest. De één ziet een discussie over 'revolutionair perspectief' als van belang voor de ontwikkeling en richting van een politieke beweging, de tweede krijgt er alleen maar lachstuipen van, de derde vindt de discussie op zich zinvol, maar wil andere accenten leggen, de vierde irriteert zich mateloos, de vijfde probeert het vast in praktijk te brengen, de zesde begint zich buienstaander te voelen..... Mensen proberen discussies aan te zwengelen, bepleitten de noodzaak van een continue politieke discussie en de daarvoor benodigde structuren, anderen gaan daar weer op/tegen in, weer anderen vragen zich af waar nou eigenlijk over gediscussieerd moet worden en weer anderen trekken zich van al die discussies niets aan.....

Het is een zootje, dat zijn de problemen waar we mee gekonfronteerd worden; en dát leidt ertoe dat 'we' inderdaad niet met 'nieuwkomers' kunnen omgaan. Maar we kunnen ook niet omgaan met bv. buitenlandse groepen die zich regelmatig afvragen met wie zou nou in hemelsnaam te maken hebben. Net zoals we niet kunnen omgaan met 'gematigden', en soms niet eens met onze eigen politieke begrippen. Kunnen we, pakweg, een begrip als anti-patriarchaat inhoudelijk en prakties invullen? Wat willen we eigenlijk met elkaar?

Ik vindt zoiets als deze discussie (al had ik die eerlijk gezegd niet verwacht naar aanleiding van die 15 regels) ook een onderdeel van de lopende discussies. Ik denk niet dat die bepleitte openlijk aangekondigde maandelijke vergaderingen iets aan de oplossing van de problemen bijdraagt. Ik hoop dat dat duidelijk genoeg is. Ik praat inderdaad vanuit jaren ervaring. Maar absoluut niet vanuit een afgeschermd circuitje van ervaren aktievoerdersters die denken dat ze het zonder de rest van de wereld af kunnen. Gelukkig niet.

Datzelfde Zwarte mens.

Wordt het weer tijd voor "De wraak van Jhr. Mr. De Brauw"?

De Samenwerkende Electriciteits Producenten (SEP) hebben dit jaar een grafiek gepubliceerd waaruit blijkt dat de «algemene betrokkenheid bij kernenergie» sinds 1984 gedaald is. De ramp in Tsjernobyl zorgde even voor een opwaartse curve maar vervolgens liep de belangstelling weer snel terug.

Deze grafiek zegt niets over de mening van de Nederlanders over de toepassing van kernenergie — de SEP suggereert dat wel — maar hij laat zien dat iedereen de discussie grondig beu is. Blijkbaar geldt dit zowel voor de voorstanders als voor de tegenstanders van vreedzaam toegepaste kernenergie. Het ongeluk in Tsjernobyl lijkt beide kampen te hebben verlamd. Doordat het zoveel angst opriep onder de Nederlandse bevolking moest de regering, met de verkiezingen in zicht, haar uitbreidingsplannen uitstellen.

De Anti Kernenergie Beweging (AKB) wist uit dit uitstel niet voldoende munt te slaan om blijvend te ageren tegen de twee in bedrijf zijnde centrales. Wanneer en door wie wordt deze patstelling doorbroken?

Nederland kent twee bedrijven die kernenergie leveren, Dodewaard en Borssele.

Dodewaard levert met vijftig Megawatt nauwelijks een substantiële bijdrage aan de electriciteitsvoorziening in Nederland.

Maar, zo luidt de redenering, de centrale staat in het teken van onderzoek en onderzoek kost nu eenmaal geld. We mogen blij zijn dat dit onderzoek nog iets oplevert aan electriciteit. Volgens een intern rapport vinden er in de reactor te Dodewaard jaarlijks gemiddeld zestien ongelukken plaats die «nimmer gevaar opleverden voor de volksgezondheid». Dit rapport wordt jaarlijks voor kennisgeving aangenomen en verdwijnt vervolgens in de ladenkast van het Ministerie van Sociale Zaken.

In het kader van de «herbezinning op kernenergie na de ramp in Tsjernobyl» liet de Nederlandse regering een team van deskundigen van het IAEA — het internationale atoom-energie agentschap, dat als belangrijkste doelstelling het «wereldwijd propageren van de vreedzame toepassing van kernenergie» kent — onderzoek doen naar de bedrijfsvoering van de Dodewaard-centrale. Daarnaast deed het gerenommeerde Duitse «Gesellschaft für Reaktorsicherheit» onderzoek naar de degelijkheid van het ontwerp van de centrale. In beide onderzoeksrapporten zijn uitvoerige lijsten opgenomen met aanbevelingen ter verbetering van de veiligheid die, als ze allemaal opgevolgd zouden worden, miljoenen zouden kosten en het bedrijf voor lange tijd stil zouden leggen.

Het IAEA geeft weliswaar niet-bindende adviezen, maar wanneer een instituut dat kernenergie propageert al zegt dat een centrale niet geheel veilig is, valt dit niet gemakkelijk te negeren. Aan de andere kant is het niet aantrekkelijk om opnieuw miljoenen te investeren in de veiligheid van een centrale die niet meer zo lang mee zal gaan.

Over het Duitse rapport zullen regering en parlement zich naar alle waarschijnlijkheid begin volgend jaar moeten uitspreken. Ook de provincies die als aandeelhouder bij Dodewaard betrokken zijn, zullen zich erover moeten buigen.

Al met al wordt de druk op de electriciteitsmaatschappijen en de provincies om zich uit het avontuur terug te trekken steeds groter. Dat in het verleden de gemeenteraad van Amsterdam al op terugtrekking heeft aangedrongen, is op zijn minst van symbolisch belang.

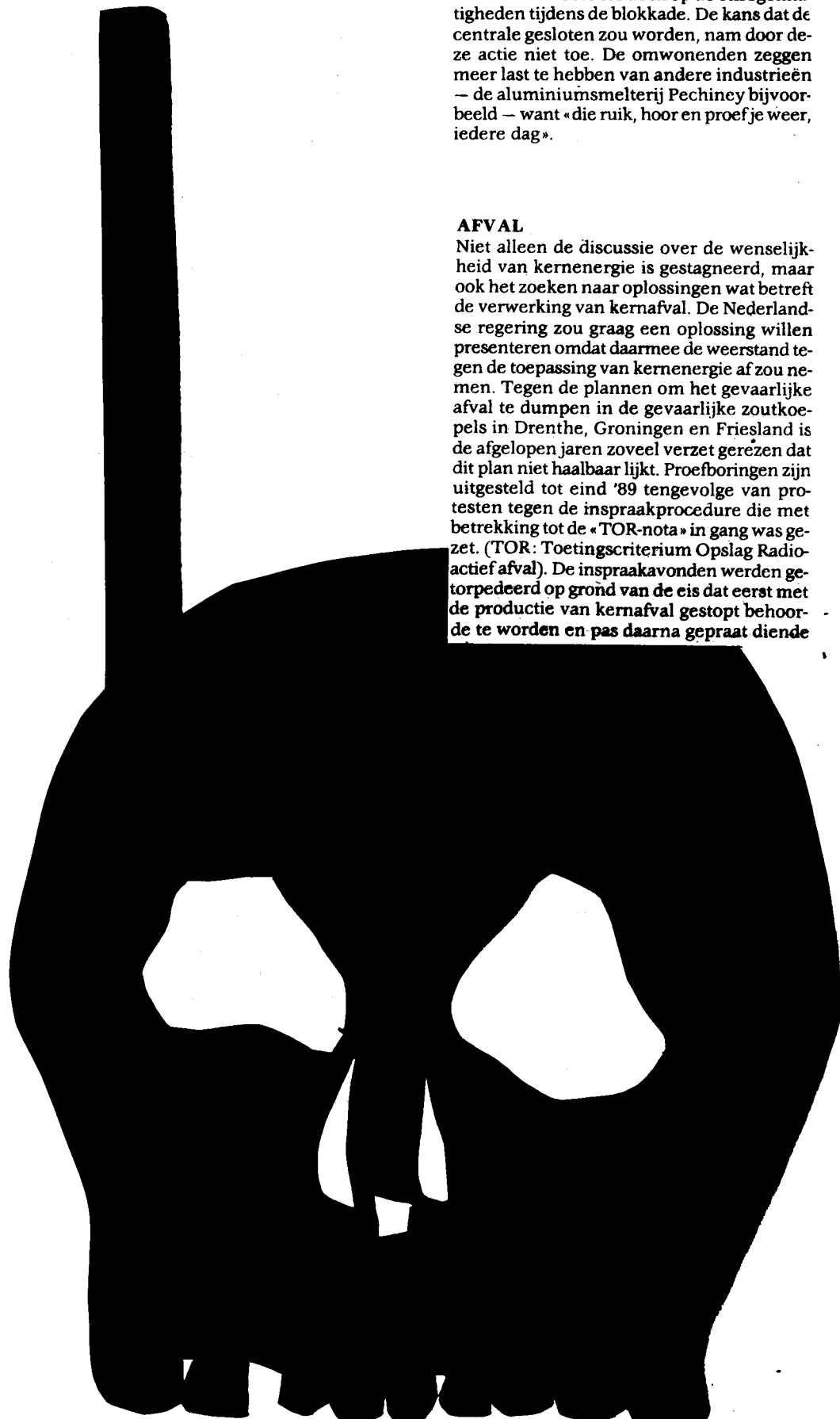
De kerncentrale Borssele produceert veel meer electriciteit dan die van Dodewaard: vierhonderdtachtig Megawatt. Die electriciteit wordt tegen een gesubsidieerde prijs verkocht aan de aluminiumsmelterij Pechiney. De subsidie, waardoor de prijs laag blijft, wordt uiteindelijk opgebracht door de kleine verbruikers.

Ook de Kerncentrale Borssele voldoet niet aan de veiligheidseisen van het IAEA. Het internationale atoom-agentschap heeft met betrekking tot Borssele aanbevelingen gedaan die maar zeer ten dele zijn opgevolgd omdat de kosten veel te hoog zouden worden om het sprookje van de goedkopere atoomstroom in stand te houden.

De laatste actie van betekenis bij de Zeeuwse centrale was de vierentwintig-uurs blokkade, één jaar na de ramp in Tsjernobyl. Voor de Anti Kernenergie Beweging (AKB), die lange tijd niet in het nieuws was geweest, leverde deze actie weliswaar publiciteit op, maar de nadruk viel niet op de argumenten van de actievoerders doch op de onregelmatigheden tijdens de blokkade. De kans dat de centrale gesloten zou worden, nam door deze actie niet toe. De omwonenden zeggen meer last te hebben van andere industrieën — de aluminiumsmelterij Pechiney bijvoorbeeld — want «die ruik, hoor en proef je weer, iedere dag».

AFVAL

Niet alleen de discussie over de wenselijkheid van kernenergie is gestagneerd, maar ook het zoeken naar oplossingen wat betreft de verwerking van kernafval. De Nederlandse regering zou graag een oplossing willen presenteren omdat daarmee de weerstand tegen de toepassing van kernenergie af zou nemen. Tegen de plannen om het gevaarlijke afval te dumpen in de gevaarlijke zoutkoppels in Drenthe, Groningen en Friesland is de afgelopen jaren zoveel verzet gerezen dat dit plan niet haalbaar lijkt. Proefboringen zijn uitgesteld tot eind '89 tengevolge van protesten tegen de inspraakprocedure die met betrekking tot de «TOR-nota» in gang was gezet. (TOR: Toetingscriterium Opslag Radioactief afval). De inspraakavonden werden getorpedeerd op grond van de eis dat eerst met de productie van kernafval gestopt behoorde te worden en pas daarna gepraat diende

te worden over de verwerking van het bestaande afval. Minister Nijpels werd gedwongen de inspraakprocedure opnieuw te organiseren met andere uitgangspunten. Bij die gelegenheid zei hij te verwachten dat er de eerstvolgende honderd jaar geen afval in zoutkoepels zou worden opgeslagen.

Zo wordt het vinden van een afdoende oplossing overgelaten aan de generaties na ons. Men neemt ondoordachte en overhaaste beslissingen. De Centrale Organisatie voor Radio-actief Afval (COVRA) die de verantwoordelijkheid moet krijgen voor het beheer en de verwerking van alle in Nederland geproduceerde kernafval, plukt daar nu al de vruchten van. De organisatie die nu nog in Petten gevestigd is, moet wegens capaciteitsproblemen verhuizen naar een terrein in de buurt van de kerncentrale in Borssele. Omdat het dorp het afvalterrein niet in het zicht wil hebben, moest naar een nieuw terrein worden uitgekeken, wat een vertraging betekende van een jaar. Daardoor kunnen de verwerkingsinstallaties nooit in 1992 bedrijfsklaar zijn zodat de COVRA voor tussentijdse capaciteitsvergroting in Petten moet zorgen. Deze tegenvallers betekenen een politiek verlies voor de regering. Maar de bevolking van Borssele kan tevreden zijn. Van hen uit gezien bevindt het terrein van de COVRA zich achter de centrale, dus uit het zicht.

ABSURD

Vlak voor het ongeluk in Tsjernobyl zou, ondanks de uitslag van de Brede Maatschappelijke Discussie, de definitieve beslissing vallen om nieuwe kerncentrales te bouwen. De Anti Kernenergie Beweging wachtte gelaten af. De campagnes en acties in de maanden voorafgaand aan de beslissingsdatum hadden niet voldoende resultaat opgeleverd. Weliswaar was ook toen al een meerderheid van de bevolking tegen de bouw van nieuwe centrales, maar eigenlijk niemand geloofde erin dat dit gegeven tot uiting zou komen in ander stemgedrag. En een door een nieuwe regering eenmaal genomen beslissing zou niet of nauwelijks terug te draaien zijn. Maar een van de vier reactoren in Tsjernobyl vloog de lucht in; ondanks de haastig uitgesproken verzekering dat een dergelijk ongeluk in Nederlandse centrales onmogelijk was, durfde de regering de beslissing, zo vlak voor de verkiezingen, niet door te zetten. Grote vertraging was het gevolg.

Sindsdien is er in feite weinig veranderd. De regering zegde naar aanleiding van Tsjernobyl een aantal nieuwe onderzoeken toe, waaronder die van het IAEA bij Borssele en Dodewaard.

Een rapport dat een belangrijke rol zal vervullen in de overweging gaat over de verwachte economische schade na een serieus ongeluk in Nederland. Daarmee wordt impliciet toegegeven dat een dergelijk ongeluk in «onze» centrales wel degelijk mogelijk is. In de meeste scenario's wordt de schade geschat op ongeveer zeventien miljard gulden. Als bijvoorbeeld de Rotterdamse haven wordt «getroffen» door radioactieve fall-out, loopt de schade gemakkelijk op tot dertig miljard gulden.

Na beoordeling van de reeks rapporten zal de regering in januari '89 een principebesluit nemen over de aanvaardbaarheid van verdere uitbreiding van de toegepaste kernenergie in Nederland. In een later stadium zal de regering zich uitspreken over de wenselijkheid van het bouwen van die centrales. In deze overweging speelt veel meer de maatschappelijke weerstand en de publieke opinie een rol. Waarschijnlijk zullen beide beslissingen weer over de verkiezingen van 1990 heengegild worden. De ministers Nijpels en De Korte lijken niet van zins met een pro-kernenergiestandpunt de verkiezingen in te gaan.

In feite is er sprake van een absurde situatie. De regeringspartijen voelen zich gedwongen te twijfelen aan de veiligheid van nieuwe centrales en laten tegelijkertijd twee centrales doordraaien waarvan vast staat dat die onveilig zijn dan de nieuw te bouwen types.

KOUD

Dit uitstel is voor een groot deel te «danken» aan het ongeluk in de Oekraïne. Maar door wie of wat uitstel veroorzaakt wordt, zal een groot deel van de anti-atoom lobby betrekkelijk koud laten. Elk uitstel is een stap naar een definitief afstel, zo redeneert men. Dat het uitstel afgedwongen werd door een tragische ramp versterkt alleen nog maar de argumentatie. Wat betreft de bouw van nieuwe centrales hoeft de Anti Kernenergie Beweging er alleen maar voor te zorgen dat het definitieve «jawoord» nooit gegeven kan worden. De atoomindustrie stoot, bij gebrek aan orders en een concreet perspectief, bepaalde takken af, richt de research anders of gaat naar het buitenland. Het «gat» in vermogen voor de electriciteitsproductie zal opgevuld moeten worden. De electriciteitsbedrijven kunnen niet eeuwig blijven wachten op een weifelende regering. De taak die de Anti Kernenergie Beweging zichzelf dan ook stelt, is betrekkelijk simpel: het zodanig blijven polasireren van de discussie over kernenergie dat ook een volgende regering geen (positieve) beslissing over nieuwe centrales durft te nemen en het aandragen van reële en financieel haalbare alternatieven.

De pro-kernenergie lobby zit evenmin stil, maar wel is die moeilijk benoembare groep van industriëlen, electriciteitsleveranciers, politici en wetenschappers iets bedeesder en afwachtender geworden. Mogelijkheden om de beslissing in hun voordeel te forceren, zien zij op dit moment niet. Waarschijnlijk zouden pogingen daartoe zelfs contraproductief uitwerken. Maar in stilte wordt er gewerkt om alvast de juiste voorwaarden te scheppen. Zo hebben de Samenwerkende Electriciteits Producenten (SEP) in hun jongste electriciteitsplan gekozen voor een

optie die de mogelijkheid van nieuw kernenergievermogen openlaat. Door stroom te importeren uit Frankrijk en West-Duitsland stellen ze de beslissing over nieuw te bouwen eigen vermogen nog even uit. De SEP gaan ervan uit dat er nog voor het einde van deze eeuw een vermogenstekort in de electriciteitsproductie zal ontstaan van ruim zesentwintighonderd Megawatt. Dit tekort wordt dan mede veroorzaakt doordat bestaande kerncentrales, waaronder Borssele en Dodewaard, hun levenseinde naderen. En zelf nu al nieuwe kolencentrales bouwen, vinden de SEP te riskant; stel dat nog tijdens de bouw «Den Haag» alsnog met kerncentrales akkoord gaat. Het wordt gepresenteerd als een wijs en vooral verantwoordelijk besluit, maar tegelijkertijd is het natuurlijk ook een drukmiddel. Wat er feitelijk op politiek niveau gebeurt aan lobby-activiteiten blijft onduidelijk. Er is geen garantie dat er nu niet, net als in 1985, in het geheim vergaande voorbereidingen worden getroffen voor de bouw van centrales. Ook toen was het slechts een kleine groep mensen die vermoedde wat de actiegroep «De Wraak van Jonkheer Meester de Brauw» na een inbraak in het ministerie van Economische Zaken overtuigend kan aantonen. Effectieve controle zal misschien pas achteraf mogelijk blijken.

Kernenergie zal bij de komende verkiezingen geen groot item worden als er, althans openlijk, geen beslissingen vallen.

Het CDA, moeilijk te passeren bij het vormen van een regering, heeft zo zijn eigen originele ideeën over goed rentmeesterschap. De PvdA acht zich nog steeds gebonden aan een motie uit 1985 waarin nieuw kernenergievermogen tot in 1995 in ieder geval uit den boze verklaard wordt zolang er geen werkelijk afdoende oplossing is voor het afval. De PvdA is overigens geen verklaard principieel tegenstander van kernenergie.

Kortom, het blijft afwachten wat de partijen aan duidelijkheid zullen gaan bieden en wat de tegenbeweging daar aan kracht tegenover zal stellen.

UTRECHT INFORMATIEAVOND

INFORMATIEAVOND
VRIJDAG 28 OKTOBER
over de verwachte ontruiming
van MALIESINGEL 32

Woensdag 2 november a.s. zal de Utrechtse rechtbank uitspraak doen in de rechtzaak tegen de bewonersters van Maliesingel 32. Zo goed als zeker zal de rechter ontruiming van het pand eisen, de vraag is alleen welke termijn de bewonersters nog krijgen om het pand te verlaten. Omdat die termijn in het slechtste geval 1 dag zou kunnen zijn, wordt er al druk voorbereid aan het verzet tegen de ontruiming. Ondertussen worden er nog laatste pogingen gedaan het pand te behouden door middel van legalisatie.

We roepen iedereen die het verzet tegen de ontruiming van Maliesingel 32 wil steunen op om vrijdag 28 oktober naar de informatieavond in het AKU te komen. Daar zullen de ontruimingsplannen uitgelegd en besproken worden en er worden groepjes gevormd om de laatste klussen uit te voeren.

De avond bestaat uit drie delen:

-inleidende praatjes over de laatste ontwikkelingen rond Maliesingel 32, het belang van verzet tegen de ontruiming, etc.

-de ontruimingsplannen
-feest & video's

Tot vrijdag de 28e!

In het AKU, Voorstraat 71
vanaf 20.30 uur.

ALARMLIJST: wil je gewaarschuwd worden bij een eventuele ontruiming van de Maliesingel, geef je dan op op de kraakalarmlijst, 030-317283.

UITSPRAAK: kom allen naar de uitspraak en laat merken wat je er van vindt. Woensdag 2 november 9.00 uur (?) Hamburgerstraat 28.

UTRECHT

AKU VOORSTRAAT 71 UTRECHT

dinsdag 1 november:
"Dochters van Sandino". Video over het leven van vrouwen in Nicaragua. (21.00 uur)

Dinsdag 8 november:
Video over vrouwenvakbond in Mexico. Vrouwen richten onafhankelijke vakbond op vanwege slechte werkomstandigheden, maar worden daarin tegengewerkt door bedrijven en grote vakcentrales (mannen !)

Vrijdag 11 november:
De Kift
Dog faced hermans
entree 5 piek, aanvang 21.30 uur.

korte

DEN HAAG

Dinsdag 15 november:
vanaf 21.00 wordt in de BB het
halfjarig bestaan van het vrou-
wenkafé gevierd.

NIJMEGEN

In Nijmegen is in het weekend een bankgebouw aan de Hertogstraat, waarin ook het Belgische Konsulaat is gevestigd, aangepakt.

Ruiten werden ingegooid en op de gevel werd geklad: CCC vrij !

persbericht

Het Anarchisties Studenten Overleg organiseert dit semester wederom een lezingencyclus aan de subfaculteit van politieke wetenschappen van de Universiteit van Amsterdam voor studenten en geïnteresseerden over anarchistische theorieën en filosofieën. De lezingencyclus omvat een zestal thema's die vanaf 24.10.88 wekelijks op de maandagavond aan bod komen. De thema's die aan bod komen zijn;

24 oktober: algemene inleiding
31 oktober: anarchisme en kunst
7 november: anarchisme en religie
14 november: anarchisme en ecologie
21 november: anarca feminisme
28 november: het einde van de parlementaire democratie. De lezingen worden gehouden in de Oude Man Huispoort, zaal C 217. Aanvang 19.30 uur en de toegang is gratis. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met het A.S.O. postbus 55581 in Amsterdam.

KRAAKBIOS

"EISENSTEIN"

buitenom 214, Den Haag (B.A.)

zaterdag 29 oktober
20.00 uur, entree: f 7,50

"ABORIGINAL-FILM-AVOND"
met de films:

Curiouser & curiouser" en "Bushed"

woensdag 2 november
21.00 uur, entree f 3,00

"DE WEG VAN DE OPSTAND"
video over het dagelijks leven van Palestijnen in de bezette gebieden en de weg naar de intifadah (1988)

woensdag 9 november
22.00 uur, entree: gratis

"PANTSERKRUISER POTEMKIN"

video van Serge Eisenstein over de opstand van de matrozen op de pantserkruiser en de steun van de bevolking.

AMSTERDAM

29 oktober 13.00 uur:
demonstratie tegen het bezoek van de deelraad Amsterdam Noord ten behoeve van het bedrijfsleven aan Indonesië.
Verzamelen bij het monument voor de oud-spanje strijders, Hagedoornplein (bus 39 vanaf CS)

berichtûh

DELFT VROUWENHUIS

ZONDAGMIDDAGSALON IN HET VROUWENHUIS DELFT

AMSTERDAM

Eethuis de Hete Blixum, Frederik Hendrikstraat 111 kookt in de maand november voor de toer die ter ondersteuning van de axes tegen section 28 gehouden wordt in Engeland. Inmiddels krijgen potten en flikkers organisaties geen overheids-geld meer. open woensdag, donderdag en vrijdag.

De zondagmiddagsalon is een activiteit van het vrouwenhuis die elke laatste zondag van de maand plaatsvindt. In de salon komen meer en minder hete hangijzers binnen de vrouwenbeweging aan de orde. Zondag 30 oktober staat in het teken van MEIDEN in 1990.

Negentienhonderdnegentig wordt het jaar van de economische zelfstandigheid van meisjes.. Wat verandert er precies in dat jaar en wat zullen die veranderingen voor gevolgen hebben voor de positie van meisjes ?

Elmy Lieferinck (emancipatiewerkster in Delft), Jannie Marks (emancipatiewerkster in Delft), Rieme Wouters (klein links), Elmy (stedelijk meidenoverleg) en mevr. Boom (directrice Sociale Dienst) zullen op deze vragen ingaan. Tevens bekijken zij welk beleid er momenteel in Delft ten aanzien van meisjes gevoerd wordt en wat er moet veranderen wil de economische zelfstandigheid van meisjes in 1990 tot recht komen.

Het vrouwenhuis gaat zondag 30 oktober om 14.30 open. Alle geïnteresseerde vrouwen en meisjes zijn dan welkom. De toegang is gratis.

KRAAKKAFE IN DELFT

Binnenkort gaat het kraakkafe in Delft verhuizen van de Ezelsveldlaan naar de pas gekraakte school in de Huyterstraat. Op deze plek hebben we een zaal ter beschikking waar het oude kafe wel 10 keer inpast. Een aantal mensen zijn nu bezig om te proberen het kraakkafe middels een nieuwe plek nieuw leven in te blazen. Bedoeling is om het kraakkafe van traditioneel zuipkafe meer te veranderen in de richting van een aktie en aktiviteitenkafe.

Voorlopig zal er echter veel energie gestoken moeten worden in het verbouwen van de zaal. 5 november a.s. (Zaterdag's) gaan we beginnen. Iedereen die energie en een beetje tijd over heeft wordt opgeroepen om te komen helpen.

Voorts zijn er nog diverse spullen nodig voor de inrichting van het kafe en de verschillende aktiviteiten, zoals : plaatmateriaal, keukenspullen, grote houtkachel, koelkasten, een butagasgeiser, grote tafels, archief en andere kasten, barkrukken etc.

De volgende aktiviteiten zijn gepland: Kraakspreekuur, Archiefgroep, leestafel, eetkafe, thema-avonden en incidenteel grotere optredens films en videp's. Streefdatum voor de opening is 5 december. Heb je spullen of vragen bel dan even 015-134651.

OPROEP

Duizenden argeloze burgers reizen dagelijks met 's lands treintjes heen en weer. Burgers die zich schijnbaar heel makkelijk laten manipuleren, want ook in treinen -maar vooral op perrons- heeft de spygologische oorlogsvoering toege-slagen. Listig opgehangen tussen "neutrale" borden hangen ze daar onbewust bekeken en onthouden te worden; de staatsvriendelijke reclame borden. Allereerst zijn daar de militaristische propaganda borden: sjit wat is het leger toch mannelijk, stoer & noodzakelijk, getuige teksten als; "of blijf je liever bij je moeder thuis?", "of durf jij je nek niet uit te steken?" (duik-boothumor?). Daarnaast hangen er nog van die rechts-kristelijke teksten "ongewenst zwanger? wat nu?" In ieder geval wordt een vrouw geen eigen, verantwoorde keuze gelaten

door de VBOK (vereniging ter bescherming van het ongeboren kind), een enge klub met kontakten met het ICTO, de EO, de RPF, de SGP, het OSL (je weet wel van Agt, Prosper Ego, Luns), Stichting Burgers achter politie (opgericht na de kroningsrellen). Daarnaast nog de posters van "vloeken is aangeleerd" van de bond tegen het vloeken, "wordt geen naprater". Weten zij veel dat geloven ook aangeleerd is

en dat je i.p.v. een naprater een nadenker kan worden. Kortom, laat je niet beïnvloeden door dit soort reaktionaire sluimer-reclame. Doe wat; plak eroverheen, kras ze door, spuit ze onleesbaar, kalk antimilitaristische leuzen, plak het telefoonnummer over (VBOK). Hier zijn we al begonnen, maar het verderf hangt overal. De fietspomp spuitbusjes apparaten zijn uitermate geschikt voor dit soort axes. De strijd gaat door.

Politie stond machteloos

„POP WAS DE ENIGE BEWONER

Ontruiming kost miljoen gulden

ROOFWOLVEN STIJGEN OP

Na ontruiming ruïne met schade

Agenten trekken zich terug na vechtpartij

Groep kraakt groot pand advocaat op Maliesingel

Politie vecht met kraders bij ontruiming

Menigte politie vecht met kraders

Schade door roofterre bijna miljoen

Roofwolves vernieling

Krakers verzetten zich tegen ontruiming

MALIESINGEL 32 ONTRUIMEN ?

WAT KOST DAT ALLEMAAL ?